

Abba Hillel Silver Collection Digitization Project

Featuring collections from the Western Reserve Historical Society and
The Jacob Rader Marcus Center of the American Jewish Archives

MS-4787: Abba Hillel Silver Papers, 1902-1989.

Series V: Writings, 1909-1963, undated.

Reel
184

Box
69

Folder
858

Zionist Organization of America testimonial, 60th birthday tribute,
1953.

ADDRESS DELIVERED BY DR. ABBA HILLEL SILVER
AT THE TESTIMONIAL GIVEN IN HIS HONOR
ON THURSDAY EVENING, FEBRUARY 5, 1953,
WALDORF-ASTORIA HOTEL

It was about this time five years ago that our movement was passing through its darkest hour.

The November 1947 decision of the United Nations was being side-tracked. The American government, which had been the keystone in the arch of our November victory, was abandoning the Partition plan. Under threat of Arab violence and pressure from the oil lobby, it reversed itself completely. It called for a special session of the Assembly to establish a new trusteeship for Palestine. As spokesman for the Jewish Agency, I felt constrained to utter ^a ~~this~~ warning to the Security Council which was, of course, far graver for us than for them. "If the United Nations Commission is unable to carry out the mandates which were assigned to it by the General Assembly, the Jewish people of Palestine will move forward in the spirit of that resolution and will do everything which will be dictated by considerations of ^{national} ~~natural~~ survival, as well as the considerations of justice and historic rights." A week later I submitted to the same body the declaration of the Vaad-Leumi, the National Council of the Jews of Palestine, which said, among other things: "The Jewish people and the Yishuv in Palestine will oppose any proposal to prevent or postpone the establishment of the Jewish State."

This, as we knew then and as the world was soon to learn, was no idle threat, for it was soon ^{to be} vindicated by the blood and sacrifices of fighting men and women on the battlefields of Israel.

We seemed at that moment, just five short years ago, to be at the dead end of a long road which led nowhere. Seemingly we had lost our best friend and strongest support, and we found ourselves in a last act of desperation, to be defying the whole world. Yet, here we are, ^{to day} five years later, and ~~an~~ independent and sovereign State of Israel is an accomplished fact. It is a member of the United Nations. Marvelous progress has been recorded year by year. It has increased its population ^{and the state with two} ~~nearly three-fold~~.

~~and its settlements and colonies~~ ^{the} ~~land~~. It is teeming with energy and enterprise, and in spite of formidable obstacles, it is advancing all along the line.

How did all this come to be? Because our spirit did not fail us. We matched our hour. Our key positions - the Jewish communities, here and in Israel, held firm. They were not frightened ^{by} ~~of~~ "the arrow that flyeth by day, nor of the pestilence that stalks in darkness." From the wells of loyalty and faith and pride, they drew waters of refreshment for renewed and intensified effort, and for obdurate tenacity. No miracles ever happen to a people that is unworthy of miracles, and no worthy people relies on them.

Why do I recall things ^{out} of the past? Because we are again moving into dirty weather. Storms are gathering. We must again look to our key positions to see that they remain impregnable, and to our wells of inner strength that they remain unpolluted and undiminished.

The opposition of the Arab States and their supporters have increased rather than diminished since their defeat in the war of aggression against the State of Israel. They are unreconciled and seemingly irreconcilable. They have resisted every friendly approach for direct negotiations to achieve a permanent peace settlement. The armistice on the border of Israel has now lasted for more than three years, with no peace in sight. The Arabs seem to be as determined not to have peace in the Near East as the North Koreans and Chinese Communists are determined not to have an armistice in Korea. They succeeded recently in defeating action in the United Nations which would have encouraged direct negotiations for a settlement.

They are waiting for the economic collapse of Israel. They are preparing for a second round. General Naguib of Egypt is threatening "to liberate Palestine and hand it back to its inhabitants." ^{The Arab Legion is provoking trouble on the Jordan frontier.} Some of the Arab States have been receiving jet planes and heavy armament from the United Kingdom, ostensibly for the defense of that region

against Communist aggression. Great Britain has apparently forgotten her tragic blunder of the early thirties, when she sent arms to Hitler to be used ostensibly against Communist aggression, only to find them used not long thereafter against Great Britain herself.

The Arabs are exploiting their bargaining position in the mounting tension between the East and the West. Reduced to its baldest terms, it amounts to this: either you throw Israel to the dogs or we go Communist. That free men have an inherent stake in freedom which brooks of no alternative under any provocation, seemingly does not occur to these Arab spokesmen, nor to those whom they seek to entice or blackmail. In two world wars, the Allied nations found these freedom-loving Arab peoples broken reeds to lean on. They are now being ^{used} ~~moved~~ or threatened a third time to purchase those broken reeds at the price of sacrificing the State of Israel.

They have their supporters and propagandists in this country, who have now been mobilized into an association called the American Friends of the Middle East. With few exceptions, they are the American enemies of the State of Israel. The leading spirit of that group is a lady who formerly did a very profitable business as a lecturer on Zionist platforms, and who, ^{before she went ~~native~~} in her unregenerate days, declared: "The Jews were prepared to fight ~~for~~ the Allies, and did fight for them. The Arabs were not - they bargained with threats. It is never good to give into blackmail, for there is never an end of that sort of thing." And again she declared: "Palestine is a very small part of the whole Middle Eastern complex and Arab world. Its loss for the Arabs would be negligible if they could really exchange it for their own security and opportunity for national development."

This security and opportunity are now theirs. Why has not one single Arab statesman of courage and stature arisen among them to set the problem of the Middle East ^{for them} in its true perspective, to raise the sights of his people away from that little corner

of Israel on which they concentrate with such rancor and dudgeon as if bewitched, to the vast undeveloped territories everywhere about them, to their resources and potentialities, which, if wisely exploited in cooperation with the people of Israel whose destiny is forever linked with the peace and prosperity of that region, could rescue the miserable masses from backwardness, poverty, and disease, and raise the level of life, health and education of all the peoples living there today, and countless millions more.

The Arab opposition has gathered strength; and now from the East comes another vehement wind of opposition. The Soviet Union has turned violently anti-Israel and anti-Zionist. From Moscow, Warsaw, Prague, Bucarest and Kaunas, a chorus of ~~wild~~ charges and anathemas is sounding off against our movement and the government of Israel, identical with the unbridled denunciations which have been visited upon American imperialism, Titoism, Trotskyism, and all forms of deviationism.

In a sense, a developing negative attitude on the part of the Soviets toward the State of Israel was inevitable. As the State of Israel found itself drawn more and more in its sympathies towards the free democracies of the West, which was the logical consequence of the inherent democracy and love of freedom of its people, whose tradition is, after all, not the Muscovite-Romanoff tradition of absolutism, but the Sinaitic tradition which proclaimed "liberty throughout the land unto all the inhabitants thereof," and as the State of Israel acted in cooperation with other free nations in the United Nations on all matters which involved basic principles of the Charter, the Soviet attitude was bound to become increasingly more critical and resentful. And I assume that the movement as well as the State of Israel were prepared for such an eventuality. But what was unthinkable and unpredictable - and monstrous - have been the gross and unauthenticated imputations of espionage, conspiracy, subversion and medical murder against an historic movement of national liberation and humanity which, unlike Communism, has never worked in conspiratorial darkness, and which has never been the enemy of any people or government which has been friendly to it. It is inconceivable

that the Soviet Union would have instructed its representatives at the United Nations less than five years ago to champion the cause of a sovereign Jewish State and to vote for its admission to the United Nations if the Zionist Movement were of the character which it is now represented to be - up to 1947, a paid agent of the British Intelligence, and since then, of the United States Intelligence Service.

There is no point in speculating here about the complex of motives which are responsible for this amazing about-face - even allowing for the traditional unfriendliness of communism towards Zionism which antedated the reversal of its position in 1947. The kettle of a communist mass trial usually boils more than one ~~potato~~^{fish}, but what a fantastic stew of juridical rigamarole is this, by which life-long professional anti-Zionists are hanged because they are Zionists, and Zionists are charged with fostering anti-Semitism, and the American Joint Distribution Committee ^{is charged} with being an international Jewish bourgeois nationalist organization, set up by the American Intelligence Service to exterminate the top-ranking officials of the U.S.S.R.! Perhaps their attitude will change again when the present political or party exigencies will have been served, or when the unsavory grotesqueness of this whole canard will have set their own teeth on edge.

But at the moment our movement and the State of Israel are confronted with the fact that a very powerful bloc of states has allied itself with the Arab bloc in open opposition. This is a very serious matter to contemplate, especially in relation to the total stoppage of Jewish emigration from those countries to Israel in the foreseeable future.

There may be even more serious overtones to this anti-Zionist, anti-Israel campaign launched by the Communist states. It may carry over into an all-out campaign against the Jews of those countries who number some two-and-a-half million souls. I ~~am not~~^{should prefer} ~~not to be forced~~^{not to be forced} to conclude that the Soviet Union has definitely gone anti-Semitic, or that it has adopted anti-Semitism as an instrument of communist policy. Some of my friends whose judgment I value greatly are convinced that this is actually the case. If so, then another

appalling
/tragedy of fearful and staggering proportions is in store for our people. I would prefer to be more deliberate in judgment. I am frank to acknowledge that ~~I am not alone~~ ^{it is difficult} to understand what is going on, ^{as do} ~~as do~~ many other men of good will everywhere who, though they are not communists or fellow-travelers, have consistently favored a rapprochement between the East and the West and a working out of a modus vivendi so that all the peoples of the world might have peace and a chance to live their lives in accordance with their own economic and political preferences. ^{The alternative is, of course, an atomic third world war} They have favored such a rapprochement because they were persuaded that Communism, unlike Fascism and Nazism, was committed to basic human equality, and was opposed to racialism and to the exploitation or extermination of groups or nationalities regarded as inferior or undesirable. There was the record of the official outlawry of anti-Semitism in the Soviet Union and its opposition to all forms of discrimination on the basis of race or nationality.

On the other hand, the anti-Jewish nuances of the Prague trials and the violent references to the menace of Jewish nationalism in the Soviet press are unmistakable. Certainly, this loud concert of official denunciation of Jewish nationalism, and the widely disseminated charges of a Jewish network of spies and saboteurs, plotting to destroy the Soviet Union cannot help but incite and inflame the people of the Soviet Union, and endanger not alone the peace and security, but even the very lives of the Jewish people living there.

It is not too late for some authoritative statement or act on the part of the highest Soviet leadership to clarify the situation, set the record straight, relieve the minds of men of fear and suspicion, and avert an appalling catastrophe. Representative Jewish bodies should not overlook the diplomatic approach along with the public protest.

Recent events in which the Soviet Union itself played a not inconsiderable role should have ^{convincing them} ~~demonstrated conclusively~~ that all attempts on the part of parties or governments to gain power, hold power or expand power by capitalizing on anti-Jewish prejudices are doomed ultimately to disastrous failure.

The Soviet Union, as a matter of expediency, once made a pact with Hitler. That blunder had to be atoned for by ten million Russian lives. If now again, as a matter of expediency, it is making a spiritual pact with Hitlerism, in the hope of wooing neo-Nazis or neo-Fascists or Arab irreconcilables, or for whatever other reasons, it will be committing a second and a much more fatal blunder. It will be destroying the very basis of its life.

Be that as it may, we are clearly facing a sharp increase and a strong consolidation of resistance to our movement and to the State of Israel - an hostile Arabism, an hostile Sovietism, ^{and} an hostile neo-Nazism, now again raising its ugly head in Western Europe. The storm clouds are gathering.

Are we prepared for eventualities, for the strains and tensions of tomorrow? I mean spiritually prepared - sufficiently alerted, sufficiently mobilized, sufficiently determined?

Our key positions remain, as heretofore, the State of Israel and American Jewry. Israel needs urgent economic undergirding and strengthening. We will have to do more by way of economic assistance and not less, to help it ride out the storm. It needs the red blood of fresh capital and private investments. Fortunately, the new coalition government, which has been long overdue, in which the non-socialist General Zionists are now an important partner, is creating a favorable climate for such investments. We must stimulate in every way the participation of American Jews in the industrial development of the country. In his 'State of the Union' message, President Eisenhower the other day declared it to be national policy to do whatever our government properly can to encourage the flow of private American investment abroad. American Jews will be performing a patriotic duty as well as strongly buttressing the new State of Israel by As we add to its economic strength, we also make it defensively strong. the investment of their capital and their experience. We American Zionists have long advocated private investment ^{and entangle} as the most constructive measure, in the long run, for building up a sound economy in Israel. The political constellation in Israel is now

much more favorable to it. Let's get to work. Let's talk less about it and do more. A blue-print is not yet a building, and a map is not yet the country itself.

A few thousand young American Jews, who have completed their army service, volunteering annually to go to Israel to help in the upbuilding of the State for a year or two, or for as long as they wished, in whatever capacities they ^{choose} ~~are able~~, would go far to fortify the spirit and morale of the people in Israel, and would forge even stronger links between the oldest and youngest democracies on earth.

Israel can help itself in these critical times by achieving greater unity and good will and tolerance. Excessive party fragmentization and political intransigence are a luxury which an infant state can ill afford in times fraught with danger. Not enough has been done to establish a national in place of a party system of education, so that the rising generation of Israelis will be given a sense of national unity and loyalty, in place of bitter and divisive secular or religious party loyalties. Perhaps the recent events in Prague and Moscow will prompt those who have talked of class struggle and the more extreme among them who have regarded themselves "as an ^{unseparable} ~~unfavorable~~ part of the world revolutionary camp, headed by the Soviet Union", to reconsider their positions and to work consciously and affirmatively for national unity and solidarity. This must, of course, come from within Israel ^{itself}; but the Israeli owe it to themselves and to world Jewry to close ranks, ^{as we must do here,} for the times are grave.

16 American Jewry will be called upon to assume increasing responsibilities in the days to come, for Israel, for the Diaspora, for its own life at home. We need a strong sense of mission and destiny to prime us for these tasks. American Zionists must not relinquish, or if already relinquished, must recapture their position of leadership in American Jewish life. Zionists have been and are the bearers of the classic Jewish tradition in the world. Given a strong Zionist organization, there will be a wholesome Jewish community, mindful of its total - not fragmentary responsibilities to Jewish life. It took a long time for the leaders in the government in Israel to grasp this truth. They have not fully grasped it yet, but they are learning it - the hard way.

We need a richer Jewish religious education for our children ^{and one} of definite Hebraic content. For survival and significant living as a community, we need Jewish laymen who are grounded in the faith, history and literature of their people. Zionists must take the lead in this most vital area of our life, upon which depends the harmony of our children's lives, their contribution as proud and loyal citizens to the totality of American life; their joyous identification with the historic Jewish community everywhere, and their eager participation in the upbuilding of the State of Israel.

① Step across threshold by 7th decade

List of Guests

Sixtieth Birthday Celebration

tendered by

THE ZIONIST ORGANIZATION
OF AMERICA

to

DR. ABBA HILLEL SILVER

Thursday Evening, February 5, 1953

THE WALDORF ASTORIA
New York City

SEATING PLAN

* D A I S *

Mr. Louis K. Bleecker

Dr. David Buchspan

The Honorable Thomas E. Dewey
Governor of the State of New York

His Excellency Mr. Abba Eban
Ambassador of Israel

Mr. Edward Gelber

Mr. Abraham Goodman

The Honorable Jacob K. Javits
Member of the House of Representatives

Mr. Bernard Katzen

His Excellency M. Alexis Kyrou
Ambassador of Greece to the United Nations

His Excellency Dr. Rodolfo Munoz
Ambassador of Argentina to the United Nations

His Excellency Dr. Emilio Nunez-Portuondo
Ambassador of Cuba to the United Nations

Rabbi Mordecai Kirshblum

Dr. Harris J. Levine

Mr. Louis Lipsky

Mr. Berl Locker

Dr. Sidney Marks

Bishop Francis J. McConnell

Rabbi Irving Miller

Dr. Emanuel Neumann

Mrs. Samuel Rosensohn

Mr. Albert Schiff

Dr. Abba Hillel Silver

Mrs. Abba Hillel Silver

Mr. Raphael Silver

Dr. Maxwell Silver

Mr. Rudolf G. Sonneborn

Mr. Elias Sourasky

Mr. Herbert Bayard Swope

Mr. William H. Sylk

Mr. Jacques Torczyner

His Excellency Dr. Jose Vicente Trujillo
Ambassador of Ecuador to the United Nations

Mr. Richard Tucker

Mr. Arturo Wolfowich

S E A T I N G P L A N

<u>A</u>	<u>TABLE NO.</u>	<u>B (Con't)</u>	<u>TABLE NO.</u>
Abady, Mr. Herman	21	Bleecker, Mrs. Rosalyn	23
Abrahams, Mr. Samuel	63	Blitz, Samuel	15
Abrams, Mr. Alex	65	Blitz, Mrs. Samuel	15
Abrams, Mr. Nat	15	Bloch, Mr. Israel	78
Adelmann, Mr. B. J.	51	Bloom, Miss Edna	83
Adelmann, Mr. Milton	51	Bloom, Dr. O. I.	27
Adler, Mr. Adolphe	45	Bloom, Mr. Simon	17
Adler, Mr. Samuel	64	Bloom, Mrs. Simon	17
Adler, Mrs. Samuel	64	Bloom, Mr. & Mrs. Simon - Guest of	17
Affron, Mr. M. B.	75	Blumenfeld, Mr. Samuel	67
Affron, Mrs. M. B.	75	Boorstein, Mr. Louis	9
Afromowitz, Mr. Charles	11	Boorstein, Mrs. Louis	9
Albert, Mr. Phil	65	Boorstein, Dr. Samuel	31
Allen, Mr. Edward	91	Borofsky, Mr. Aaron	87
Allen, Mrs. Edward	91	Borowsky, Mr. Samuel J.	26
Alliger, Mrs. Joseph K.	74	Borowsky, Mrs. Samuel J.	26
Alliger, Mr. Joseph K.	74	Branton, Mr. Harry	79
Andelman, Joseph	84	Brimberg, Mr. Samuel	3
Ant, Mr. Benjamin	55	Brisman, Mr. Harry	71
Archer, Mrs. Alexander	80	Brisman, Mrs. Harry	71
Aronowitz, Mr. M.	28	Brookman, Mr. Harry	11
Aronowitz, Mrs. M.	28	Brooks, Mr. N.	42
Aryeh, Mr. Beth	39	Brooks, Mrs. N.	42
		Buchholz, Mr. Bernard	35
		Buchholz, Mrs. Bernard	35
		Buchspan, Dr. D.	39
		Burton, Mr. Irving	11
		<u>C</u>	
<u>B</u>		Callahan, Mr. Lew	32
Baehr, Rev. Karl	52	Callahan, Mrs. Lew	32
Banner, Mr. Max S.	10	Cantor, Mr. Murray L.	29
Barnet, Judge Samuel	19	Cantor, Mrs. Murray L.	29
Barough, Mrs. E.	30	Caplan, Mr. I. J.	48
Baum, Mrs. Gertrude	10	Caplan, Mr. Louis	60
Barth, Mrs. Rebecca	78	Caplan, Miss Raquel	59
Baumohl, Mr. Alex	54	Caplow, Cantor Aaron	87
Bensky, Mr. Mil	61	Carmel, Mr. Morris	32
Berkun, Mr. Jack	89	Carmely, Mr. Harold	51
Berkun, Mrs. Jack	89	Chaitman, Mr. Max	7
Bernstein, Mr. Joseph	68	Chaitman, Mrs. Max	7
Bernstein, Mr. Philip	70	Chary, Mr. Herbert	49
Bernstein, Mrs. Philip	70	Chassin, Dr. I.	69
Bershad, Mr. William	19	Chassin, Mrs. I.	69
Berson, Mrs. Samuel	49	Chernowitz, Dr. N. E.	60
Berson, Mr. Samuel	49	Chipkin, Dr. Israel S.	27
Beryl, Mr. Louis	74	Chipkin, Mrs. Israel S.	27
Beryl, Mrs. Louis	74	Clinchy, Dr. Everett	32
Biederman, Mr. Solomon	10	Clinchy, Mrs. Everett	32
Biederman, Mrs. Solomon	10	Coblentz, Mr. Reuben	78
Biegeleisen, Mr. J.	28	Cohen, Mr. Abe	54
Biegeleisen, Mrs. J.	28	Cohen, Mr. Edward I.	66
Billig, Mr. Bernhard	5	Cohen, Mrs. Edward I.	66
Billig, Mrs. Bernhard	5	Cohen, Mr. George H.	61
Billig, Mr. Siegfried	5	Cohen, Mr. Irving	84
Billig, Mrs. Siegfried	5	Cohen, Mrs. Irving	84
Birbrower, Mr. Sol	75		
Birbrower, Mrs. Sol	75		
Birke, Mr. Irving	56		
Birnbach, Mr. M.	53		
Blankfein, Dr. Jules	1		

<u>C (Con't)</u>	<u>TABLE NO.</u>
Cohen, Mr. Isadore	9
Cohen, Mrs. Isadore	9
Cohen, Mr. Jack	82
Cohen, Mr. Max	79
Cohen, Mr. Paul	10
Cohen, Mr. Sol	33
Cohen, Mrs. Sol	33
Cohen, Mr. Thomas	22
Cooper, Mr. Abraham	44
Cooper, Mr. Abraham Guest of	44
Courland, Miss Nehama Merle	26
Courland, Mr. Ray	26
Crausman, Mr. Max	10

<u>D</u>	
Damast, Mr. Abe	74
Damast, Mrs. Abe	74
Damast, Mr. Murray	74
Damast, Mrs. Murray	74
Davis, Mr. Ira	76
Davis, Prof. Jerome	39
Dince, Mr. Louis	60
Dinnes, Mr. Jacob M.	3
Dobin, Mr. David	68
Dobin, Mrs. David	68
Doctor, Mr. Samuel	31
Doctor, Mrs. Samuel	31
Doft, Mr. Emanuel	3
Doft, Mrs. Emanuel	3
Doft, Mr. Max	37
Donen, Mr. Isaac	54
Donen, Mrs. Isaac	54
Dorfman, Mr. William K.	3
Doron, Mr. Eliezer	24
Doron, Mrs. Eliezer	24
Doss, Dr. T.	39
Doss, Dr. Guest of	39
Doss, Dr. Guest of	39
Dresner, Mr. Jacques	66
Dresner, Mrs. Jacques	66
Dreyer, Mr. Joseph J.	63
Dreyer, Mrs. Joseph	63

<u>E</u>	
Ebin, Mrs. N. H.	37
Edelson, Mr. Rudolph	80
Edelson, Mrs. Rudolph	80
Ein, Mr. Max M.	3
Eisenberg, Mr. Max	18
Eiser, Mr. Henry	16
Eisner, Mr. Morris	69
Elkins, Mr. Samuel L.	19
Elson, Dr. Charles	56
Ente, Miss Dora	52

<u>E (Con't)</u>	<u>TABLE NO.</u>
Epstein, Mr. Beinish	52
Epstein, Mrs. Beinish	52
Epstein, Mr. Isidore	80
Eskin, Mr. David	79
Etelson, Mr. Jack	7
Etelson, Mrs. Jack	7

<u>F</u>	
Falk, Mr. Irving	51
Falk, Mrs. Irving	51
Falk, Mr. Louis A.	4
Falk, Mrs. Louis A.	4
Falk, Mr. Louis A., Guest of	4
Feigenbaum, Mr. Max	7
Felder, Mr. Abraham	27
Felder, Mr. Louis	8
Felder, Mrs. Louis	8
Felshin, Dr. Max	29
Felshin, Mrs. Max	29
Fenster, Mr. Ira	63
Fenster, Rabbi Myron M.	63
Fertig, Hon. H. Maldwin	10
Feuerlicht, Mr. Dell	83
Feuerlicht, Mrs. Dell	46
Fiedler, Mr.	12
Fiedler, Mrs.	12
Fine, Mr. Joseph	67
Fine, Mrs. Joseph	67
Finkelstein, Mr. Chaim	70
Finkelstein, Mr. Chaim Guest of	70
Fisher, Mr. Aaron	55
Fisher, Mrs. Benjamin	9
Fisher, Mr. Harry	87
Fisher, Mr. Jack	31
Fisher, Mrs. Jack	31
Fisher, Mr. Mendel N.	23
Fishman, Mr. Benjamin	9
Fliegel, Mr. Hyman J.	16
Fliegel, Mrs. Hyman J.	16
Fluss, Mr. Max	70
Fox, Mr. Robert	79
Franklin, Mr. Israel	84
Fraser, Miss Melvina	77
Friedman, Mr. Ben M.	33
Friedman, Miss Martha	33
Friedman, Mr. Max J.	61
Fromm, Mr. Al	89
Fuchs, Mr. Jesse	7
Fuchs, S. Guest of	49
Furman, Mr. Saul	8
Furman, Mrs. Saul	8

[illegible]

H (Con't)TABLE NO.

Herschenfeld, Mr. Gerald	50
Herschenfeld, Mr. Gerald Guest of	50
Heyman, Mr. Harry	87
Hinder, Mr. Isidor	33
Hinder, Mrs. Isidor	33
Hirsch, Mr. David E.	81
Hoffenberg, Mr. Abe	47
Hoffenberg, Mr. Samuel	47
Holland, Dr. Reuben J.	33
Holland, Mrs. Reuben J.	33
Hollander, Mr. Louis	64
Hollander, Mrs. Louis	64
Honig, Mr. George	1
Honig, Mrs. George	1
Hornstein, Mr. Moses	59
Hornstein, Mrs. Moses	59
Horowitz, Rabbi J. L.	44
Hubbard, Mr. Adolph	46
Hyman, Mr. Mervin	20
Hyman, Mrs. Mervin	20

I

Ilowite, Mr. Jacob	71
Ilowite, Mrs. Jacob	71
Ilutovich, Mr. Leon	36
Israeli, Mr. A. K.	46
Israeli, Mrs. A. K.	46

J

Jablow, Mr. Jacob	31
Jablow, Mrs. Jacob	31
Jacobs, Mr. Nahmon J.	20
Jacobs, Mrs. Nahmon J.	20
Jacobs, Mr. Samuel	60
Jaffe, Mr. Judah	66
Jaffe, Mrs. Judah	66
Jaspan, Mr. Joseph	65

K

Kagan, Mr. Joseph	22
Kagan, Mrs. Joseph	22
Kagan, Mr. Leo B.	22
Kahn, Mr. Harry J.	15
Kahn, Mrs. Harry J.	15
Kairys, Mr. Fred	7
Kaminow, Mr. Nathan	87
Kaminsky, Mr. Paul	48
Kaminsky, Mrs. Paul	48
Kantor, Mr. B.	89
Kantor, Mrs. B.	89
Kaplan, Mr. Julius	3
Kaplan, Mrs. Julius	3
Katz, Mr. Phillip	79
Katz, Mr. Samuel	48

K (Con't)TABLE NO.

Katz, Mrs. Samuel	48
Kaufman, Mr. Benjamin	73
Kaufman, Mrs. Benjamin	73
Kawaler, Mr. Morris	71
Kaye, Mr. Samuel H.	59
Kessler, Dr. Saul	67
Kessler, Mrs. Saul	67
Kessler, Mrs. Israel	52
Kirschblum, Mrs. Mordecai	22
Kirshblum, Rabbi I. Usher	22
Kirshblum, Mrs. I. Usher	22
Kirschenbaum, Mr. Israel	56
Kirtz, Miss Julia	77
Kislak, Mr. Henry	59
Klau, Judge Joseph I.	47
Kleeman, Mr. Irving	68
Kleeman, Mrs. Irving	68
Kleiman, Mr. Alfred H.	14
Kleiman, Mr. Joseph	8
Klein, General Julius	6
Klein, General Julius, Guest of	6
Klein, General Julius, Guest of	6
Klein, General Julius, Guest of	6
Klein, General Julius, Guest of	6
Klein, General Julius, Guest of	6
Klein, General Julius, Guest of	6
Klein, General Julius, Guest of	6
Klein, General Julius, Guest of	6
Klein, Mr. S.	76
Klein, Mrs. S.	76
Kleinberg, Mr. H.	12
Kleinberg, Mrs. H.	12
Kobak, Mr. F.	66
Kobak, Mrs. F.	66
Koblentz, Mr. Edmund A.	34
Koblentz, Mrs. Edmund A.	34
Koblentz, Mr. Edmund A., Guest of	34
Koblentz, Mr. Edmund A., Guest of	34
Koeppel, Mr. Morris	12
Koeppel, Mrs. Morris	12
Kolodney, Miss Ida	52
Koplovitz, Mr. Bernard	50
Koppel, Mr. A.	12
Koppel, Mrs. A.	12
Kor, Mr. Leo	47
Kover, Dr. Milton	52
Kratzok, Mr. Samuel E.	25
Krechevsky, Mr. Robert	47
Kriegsfeld, Mr. Abraham	11

<u>K</u> <u>Cont.</u>	<u>TABLE NO.</u>	<u>L</u> <u>Cont.</u>	<u>TABLE NO.</u>
Kriss, Mr. Hy	71	Lifton, Mr. Leonard	70
Krival, Mr. Sol	57	Lindenberg, Rabbi Joshua	55
Krival, Mrs. Sol	57	Linick, Mr. Samuel	63
Kronvet, Mr. Sol	45	Lipsky, Mrs. Louis	46
Kuss, Mr. Nathan I.	50	Liss, Sidney	67
Kuss, Mr. Nathan I. Guest of	50	Loeppel, Mrs. Morris	
		Lowenthal, Mr. Marvin	81
<u>L</u>		Lukashok, Mr. Jacob	35
Landau, Mr. William	75	Lukashok, Mrs. Jacob	35
Landsberg, Mr. Jacob	78	Lukashok, Mr. Milton	30
Landsberg, Mr. Jacob Guest of	78	Luntz, Mr. Abe M.	32
Langbaum, Mr. Murray	7	Luntz, Mrs. Abe M.	32
Langbaum, Mrs. Murray	7	Luntz, Miss Constance	32
Lates, Mr. Jules	77	Lurie, Mr. Zvi	39
Lauer, Mr. Irving	65	Lyons, A.	76
Lefcourt, Mr. Murray	68		
Lefkowitz, Mr. Jack	73	<u>M</u>	
Lefkowitz, Mrs. Jack	73	Messer, Mr. Herman	80
Leibowitz, Mr. Alex	69	Meyers, Mr. Irving	59
Leitman, Mr. Alex	30	Michlin, Dr. Irvin	16
Leitman, Mrs. Alex	30	Michlin, Mrs. Irvin	16
Lerner, Mr. Eliezer	80	Milicow, Dr. Meyer M.	33
Lerner, Mr. J.	53	Miller, Mrs. Abraham	37
Lerner, Mrs. J.	53	Miller, Mrs. Cora	81
Lerner, Mr. J. Guest of	53		
Levin, Mr. Charles	9	Miller, Mr. Irving	37
Levine, Mr. Aaron	55	Miller, Mrs. Irving	37
Levine, Mrs. Harris J.	23	Miner, Mr. Jacob	57
Levine, Mr. Louis J.	51	Miner, Mrs. Jacob	57
Levine, Mrs. Louis J.	51	Minkin, Mr. Nathan	11
Levine, Mr. Morris	64	Mirwis, Mr. Isadore	56
Levine, Mrs. Morris	64	Mandel, Mr. Israel H.	91
Levinson, Miss Rose E.	77	Mandell, Mr. Abraham	59
Levitt, Mr. Emil	84	Mandell, Mrs. Abraham	59
Levitt, Mrs. Emil	84	Manson, Mr. Harold	24
Levitt, Philip J.	29	Manson, Mrs. Harold	24
Levitt, Mrs. Philip J.	29	Marcus, Mr. Sam	68
Levy, Mr. Isaac J.	48	Marcus, Mrs. Sam	68
Levy, Mrs. Isaac J.	48	Margolin, Mr. Boris	35
Levy, Mr. Max	84	Margolin, Mrs. Boris	35
Levy, Mrs. Max	84	Markewich, Mr. Samuel	8
Levy, Mr. Murray	55	Marks, Mrs. Sidney	30
Lewis, Mr. Philip	45	Matkowsky, Mr. Emanuel	45
Liben, Mr. Joseph	8	Matlaw, Mr. Jacob	20
Liben, Mrs. Joseph	8	Matlaw, Mrs. Jacob	20
Libin, Mr. Max	11	Mayden, Mr. Morris	44
Lichtblau, Mr. Max	45	Mayden, Mrs. Morris	44
Lichtenstein, Mr. Norman	71	Mayer, Mr. Morris	91
Lieberman, Mr. Dan	47	Mayer, Mrs. Morris	91
Liebmann, Mr. George	55	Meilman, Mr. Jack	55
Liebow, Mr. S.E.	20	Melicow, Mrs. Meyer M.	33
Liebow, Mrs. S.E.	20		

<u>M</u> (Con't)	<u>TABLE NO.</u>
Mond, Mrs. Lillian	52
Morowitz, Mr. Philip F.	46

<u>N</u>	
Nagler, Mr. I.	28
Nagler, Mrs. I.	28
Nechemias, Mr. Maurice	9
Nechemias, Mrs. Maurice	9
Neumann, Mrs. Emanuel	20
Neusner, Mr. Samuel	47
Newman, Mr. David	5
Newman, Mrs. David	5
Newman, Mr. L.	42
Newman, Mrs. L.	42

<u>O</u>	
Okonowitz, Miss Claire J.	81
Oppenheim, Mr. Charles	29
Oppenheim, Mrs. Charles	29
Orans, Mr. David	68
Orans, Mrs. David	68
Osband, Mr. Emanuel H.	61
Osband, Mrs. Emanuel H.	61

<u>P</u>	
Padawer, Mr. B.	62
Padawer, Mrs. B.	62
Palley, Mr. Samuel	51
Palley, Mrs. Samuel	51
Parker, Mr. William	5
Parker, Mrs. William	5
Parson, Mr. Milton	83
Paszamante, Mr.	91
Paszamante, Mrs.	91
Pecker, Ben Zion	15
Perlman, Mrs. Nathan D.	18
Pesin, Mr. M.	4
Pesin, Mrs. M.	4
Pickel, Mr. Carol	30
Pickel, Mrs. Carol	30
Pine, Judge Harry A.	23
Pine, Mrs. Harry A.	23
Polis, Mr. Elias	67
Pollack, Mr. David S.	58
Pollack, Mrs. David S.	58
Pool de Sola, Mrs. David	18
Poritsky, Mr. Sam	75
Poritsky, Mrs. Sam	75
Propf, Mr. E.	53
Propf, Mr. S.	53
Puls, Mr. Louis C.	77
Putnam, Mr. W. E.	89
Putter, Mr. Morris	56

<u>Q</u>	
Quint, Mr. Abraham	64
Quint, Mrs. Abraham	64

<u>Q</u> (Con't)	<u>TABLE NO.</u>
Quittman, Mr. Herman Z.	23
Quittman, Mrs. Herman Z.	23

<u>R</u>	
Rabinowitz, Mr. Louis	69
Radin, Dr. Harry	7
Radville, Mr. Isadore J.	47
Rafael, Mr. Gedeon	24
Rafael, Mrs. Gedeon	24
Rapoport, Mr. David	1
Raul, Mr. B.	42
Raul, Mrs. B.	42
Reissman, Mr. Joseph	65
Ress, Mr. Charles	2
Ress, Mrs. Charles	2
Ribalow, Mr. Harold	81
Richman, Mr. Joseph	65
Rigelhaupt, Mrs. William	26
Rigelhaupt, Mrs. William, Guest of	26
Rigelhaupt, Mrs. William, Guest of	26
Rigelhaupt, Mrs. William, Guest of	26
Rigelhaupt, Mrs. William, Guest of	26
Rivkin, Mr. Samuel	47
Robbins, Dr. Morton J.	19
Robinovitz, Mr. Harry J.	91
Roden, Mr. Elias	67
Roisen, Mr. J.	36
Roisen, Mrs. J.	36
Root, Mr. William	69
Rose, Mr. Samuel P.	1
Rose, Mrs. Samuel P.	1
Rosenbaum, Mr. Henry	89
Rosenbaum, Mrs. Henry	89
Rosenblatt, Mr. Bernard A.	32
Rosenblum, Mr. Isidore	56
Rosenblum, Mr. Samuel	76
Rosenblum, Mrs. Samuel	76
Rosenthal, Mr. Gilbert	11
Rosenthal, Mr. I.	11
Roth, Mr. Israel	87
Rothenberg, Mr. Louis	22
Rothstein, Mr. Harry	65
Rothstein, Mrs. Harry	65
Rubinson, Mr. Moses	60
Rudensky, Mr. Max	80

<u>S</u>	
Sackrin, Mr. Ben	22
Sadoff, Mr. William	1
Salkind, Miss Clara	52
Saltzman, Mr. Ben	75
Saltzman, Mrs. Ben	75
Sanditen, Mr. Maurice	19
Sanditen, Mr. Maurice, Guest of	19
Sattler, Mr. Eugene	83
Savitsky, Mr. Harry	55

<u>S Cont.</u>	<u>TABLE NO</u>	<u>S Cont.</u>	<u>TABLE NO.</u>
Schaffer, Mr. Jack	65	Silver, Dr. Hyman D.	11
Schechter, Dr. A.O.	61	Silver, Mr. Irwin	70
Scheinberg, Mr. Joseph	51	Silver, Mrs. Irwin	70
Scherf, Mr. Bernard	16	Silver, Mrs. Maxwell	20
Schickler, Mr. Joseph	87	Silver, Natalie	78
Schiff, Mrs. Albert	37	Silver, Miss Shari	11
Schneider, Mr. Sam	56	Silverberg, Mr. M.	42
Schofler, Mr. Leon	22	Silverberg, Mrs. M.	42
Schonfeld, Mr. Moses	62	Silverman, Mr. Jack	65
Schonfeld, Mrs. Moses	62	Silverstein, Mr. Max	73
Schooler, Mr. Nathan	1	Silverstein, Mrs. Max	73
Schooler, Mrs. Nathan	1	Silverstein, Mr. Sam	48
Schooler, Mr. Nathan Guest of	1	Silverstein, Mrs. Sam	46
Schooler, Mr. Nathan Guest of	1	Simon, Mr. Julius	70
Schorr, Rabbi Henry A.	61	Slatin, Mr. Sol	56
Schpoont, Mr. Hirsh	4	Slatin, Mrs. Sol	56
Schpoont, Mrs. Hirsh	4	Slatin, Mr. Sol Guest of	58
Schreiber, Mr. Saul	55	Slatin, Mr. Sol Guest of	58
Schultz, Mr. Henry	20	Slatin, Mr. Sol Guest of	58
Schultz, Mrs. Henry	20	Slatin, Mr. Sol Guest of	58
Schusheim, Rabbi Morris	27	Slesinger, Mr. C.	12
Schusheim, Mrs. Morris	27	Slesinger, Mrs. C.	12
Schwartz, Rabbi Jesse	27	Sloan, Mr. Irving	80
Schwartz, Mr. Walter	73	Slott, Mr. Samson	6
Schwartz, Mrs. Walter	73	Slott, Mrs. Samson	6
Schwartzman, Mr. Frank	71	Smith, Mr. Arthur	67
Segal, Mr. Louis	39	Sonneborn, Dr. Ferdinand	14
Segal, Mr. Philip	27	Sonneborn, Mrs. Ferdinand	14
Seligman, Mrs. Robert	26	Sonneborn, Mr. Rudolf G. Guest of	14
Seltzer, Mr. Meyer	27	Sonneborn, Mr. Rudolf G. Guest of	14
Shanfield, Mr. Sidney	48	Sonneborn, Mr. Rudolf G. Guest of	14
Shapiro, Mr. George	89	Sonneborn, Mr. Rudolf G. Guest of	14
Shapiro, Mrs. George	89	Sonneborn, Mr. Rudolf G. Guest of	14
Shapiro, Mrs. W.	64	Sonneborn, Mr. Rudolf G. Guest of	14
Sheitlis, Dr. Benjamin E.	78	Sonneborn, Mr. Rudolf G. Guest of	14
Sherl, Mr. Bernard	57	Spar, Mr. Morris	1
Sherl, Mrs. Bernard	57	Spector, Mr. Ben	57
Shotten, Mr. Theodore	47	Spector, Mrs. Ben	57
Shoulkin, Dr. Simon D.	54	Spector, Dr. Benjamin	17
Shuch, Mr. Harry	57	Spector, Mrs. Benjamin	17
Shuch, Mrs. Harry	57	Spitzer, Mr. Louis	60
Shulimaon, Mr. I.A.	5	Spitzer, Mr. Louis Guest of	60
Shulimson, Mrs. I.A.	5	Stavish, Mr. Emanuel	56
Shulster, Mr. Joseph	62	Stein, Miss Hannah	19
Shulster, Mrs. Joseph	62	Steinberg, Dr. Edward	45
Silberfeld, Rabbi Julius	17	Steinberg, Mr. Harry A.	46
Silberman, Mr. A.	28	Steinberg, Mr. Louis	62
Silberman, Mrs. A.	28	Steinberg, Mrs. Louis	62
Silberstein, Mr. Morris	62	Steinberg, Mr. Mike	71
Silberstein, Mrs. Morris	62	Steinetz, Dr. Herman	60

<u>S (Con't.)</u>	<u>TABLE NO.</u>	<u>T (Con't)</u>	<u>TABLE NO.</u>
Stern, Mr. David	56	Turover, Mr. I. S.	21
Stern, Mr. E.	49	Turover, Mrs. I. S.	21
Stern, Mr. Henry	81	Tuvim, Mr. Abe	23
Stern, Mrs. Hilda H.	70		
Sternberg, Mr. Norman	17	<u>U</u>	
Sternberg, Mrs. Norman	17	Unger, Rabbi Jerome	46
Stone, Mr. Dewey D.	19	Unger, Mrs. Jerome	46
Stone, Mrs. Dewey D.	19		
Storch, Mr. Max	58	<u>V</u>	
Storch, Mrs. Max	58	Verdi, Mr. Jack	19
Strom, Mr. Harry	55	Verstandig, Mr. H.	53
Stuckgold, Mr. Samuel	80	Verstandig, Mr. W.	53
Stuckgold, Mrs. Samuel	80	Verstandig, Mrs. W.	53
Sylk, Mr. William H., Guest of	25	Vogel, Mr. Joseph D.	83
Sylk, Mr. William H., Guest of	25	Vogel, Mrs. Joseph D.	46
Sylk, Mr. William H., Guest of	25		
Sylk, Mr. William H., Guest of	25	<u>W</u>	
Sylk, Mr. William H., Guest of	25	Wachtel, Dr. Leonard	54
Sylk, Mr. William H., Guest of	25	Walker, Mr. William	31
Sylk, Mr. William H., Guest of	25	Walker, Mrs. William	31
Sylk, Mr. William H., Guest of	25	Wasserman, Mr. Julius	63
Sylk, Mr. William H., Guest of	25	Wechsler, Mr. J.	45
Sylk, Mr. William H., Guest of	25	Weinstein, Mr. Joseph	84
Sylk, Mr. William H., Guest of	25	Weinstein, Mrs. Joseph	84
<u>T</u>		Weinstein, Mr. Morton	59
Tanenbaum, Mr. Abraham	3	Weinstein, Mrs. Morton	59
Tanenbaum, Mr. A. David	76	Weinstein, Mr. Solomon J.	8
Tanenbaum, Mrs. A. David	76	Weintraub, Mr. Herman	71
Taub, Mr. Aaron	77	Weisberg, Mr. Jacob	86
Taylor, Mr. Milton S.	21	Weisberg, Mrs. Jacob	86
Taylor, Mrs. Milton S.	21	Weisberg, Mr. Jacob, Guest of	86
Taylor, Mr. Simon	21	Weisberg, Mr. Jacob, Guest of	86
Taylor, Mrs. Simon	21	Weisberg, Mr. Jacob, Guest of	86
Tchack, Mr. Uriah	79	Weller, Mr. Herbert	63
Teitelbaum, Mr. A.	28	Weller, Mr. Milton	63
Teitelbaum, Mrs. A.	28	Wigder, Mr. Samuel	31
Tenenbaum, Mrs. Joseph	86	Winograd, Miss Rebecca	52
Tepper, Mr. A. H.	42	Winters, Mr. Max	70
Tepper, Mrs. A. H.	42	Wiseman, Miss Blanche	81
Teichler, Mr. H.	53	Wolf, Mr. Charles	34
Thom, Mrs. Rose	86	Wolf, Mr. George	37
Thon, Dr. Joseph	81	Wolf, Mrs. George	37
Toback, Mr. Irving	73	Wolf, Mr. Jack	34
Toback, Mrs. Irving	73	Wolfenson, Mr. David	69
Torczyner, Mr. Harry	36	Wolrath, Mr. David	27
Torczyner, Mrs. Harry	36	Wouk, Mrs. Abraham	49
Torczyner, Mr. J.	36		
Torczyner, Mrs. Jacques	36	<u>Y</u>	
Torczyner, Mr. Moses	36	Yenkin, Mr. Fred	66
Torczyner, Mrs. Moses	36	Yenkin, Mrs. Fred	66
Torczyner, Mrs. R.	36	Young, Mr. Saul	44
Trachtenberg, Mr. Harvey	79		
Trompeter, Mr. Sidney	10	<u>Z</u>	
Tschertok, Mr. David S.	23	Zinder, Mr. Harry	24
Tschertok, Mrs. David S.	23	Zinder, Mrs. Harry	24
		Zuckerman, Mr. William	39
Zacks, Mr. Samuel	21	Zwerdling, Mr. Tobias	37
Zacks, Mrs. Samuel	21	Zwerdling, Mrs. Tobias	37
Zeldin, Mr. Morris A.	15		
Zeldin, Mrs. Morris A.	15		
Zinberg, Mr. Louis R.	21		

Sixtieth Birthday Tribute

Abba Hillel Silver

FEBRUARY 5, 1953
THE WALDORF ASTORIA
NEW YORK CITY

Zionist Organization of America

Abba Hillel Silver

*Greetings from The President
of the United States*

IT IS AN HONOR AND A PRIVILEGE TO PAY TRIBUTE
TO DR. ABBA HILLEL SILVER ON THE OCCASION OF
HIS SIXTIETH BIRTHDAY. . . .

I NOT ONLY EXTEND TO HIM MY MOST SINCERE
AND HEARTFELT CONGRATULATIONS BUT ALSO
WISH TO EXPRESS DEEP APPRECIATION OF THE
CULTURAL, SPIRITUAL AND HUMANITARIAN
LEADERSHIP WHICH HE HAS CONTRIBUTED TO
OUR COUNTRY AND THE ENTIRE WORLD.

DWIGHT D. EISENHOWER

Greetings from
The Prime Minister of Israel

I SEND MY SINCERE FELICITATIONS ON THE OCCASION OF DR. SILVER'S SIXTIETH ANNIVERSARY AND WISH HIM MANY MORE DECADES OF FRUITFUL ACTIVITY IN THE CAUSE OF JUDAISM AND OF ZIONISM. I HOPE HE WILL LEND HIS INFLUENCE TO BRING ABOUT THE UNION OF ZIONIST FORCES AND FULL COOPERATION AMONG ALL SECTIONS OF THE MOVEMENT IN THE UNITED STATES IN THE SPIRIT OF ZIONIST FRATERNITY AND IN THE SPIRIT OF THE AGREEMENT ARRIVED AT IN ISRAEL RECENTLY AMONG THE HEADS OF THE ZIONIST ORGANIZATIONS. CONVEY MY HEARTFELT GREETINGS ALSO TO MRS. SILVER.

DAVID BEN-GURION

Program

RABBI IRVING MILLER

Presiding

THE NATIONAL ANTHEM

HATIKVAH

INVOCATION RABBI MORDECAI KIRSHBLUM

MR. RICHARD TUCKER

DR. EMANUEL NEUMANN

HON. ABBA EBAN

HON. THOMAS E. DEWEY

DR. ABBA HILLEL SILVER

Committee of Sponsors

RABBI IRVING MILLER, *Chairman*

MAXWELL ABBELL
SHOLEM ASCH
HON. ALBEN W. BARKLEY
CHARLES BICK
ERNEST BLOCH
SAMUEL J. BOROWSKY
HON. OWEN BREWSTER
HON. JOHN W. BRICKER
HON. HAROLD T. BURTON
DR. PINKHOS CHURGIN
GEN. LUCIUS D. CLAY
DR. EVERETT R. CLINCHY
HON. BENJAMIN V. COHEN
RABBI MORTIMER J. COHEN
BARTLEY C. CRUM
HON. THOMAS E. DEWEY
HON. PAUL H. DOUGLAS
HON. JOHN FOSTER DULLES
HON. ABBA EBAN
PROFESSOR ALBERT EINSTEIN
DR. MAURICE EISENDRATH
HON. CHARLES FAHY
HON. HOMER FERGUSON
RABBI LEON FEUER
HON. JOHN S. FINE
DR. JOSEPH L. FINK
RABBI LOUIS FINKELSTEIN
HENRY FORD II
DR. SOLOMON B. FREEHOF
JULIAN FREEMAN
FRANK E. GANNETT

SUGGS GARBER
EDWARD E. GELBER
HON. GUY M. GILLETTE
DR. NELSON GLUECK
FRANK GOLDMAN
DR. ISRAEL GOLDSTEIN
HON. NATHANIEL L. GOLDSTEIN
ABRAHAM GOODMAN
HON. IRVING M. IVES
HON. JACOB K. JAVITS
RABBI LEO JUNG
IRVING KANE
DR. MORDECAI M. KAPLAN
BERNARD KATZEN
RABBI C. HILLEL KAUFMAN
HON. ESTES KEFAUVER
RABBI MORDECAI KIRSHBLUM
PROFESSOR GUSTAVE KLAUSNER
BRIGADIER GENERAL JULIUS KLEIN
RABBI SIMON G. KRAMER
HON. FRANK J. LAUSCHE
DR. HARRIS J. LEVINE
HARRY L. LEVINE
RABBI ISRAEL H. LEVINthal
LOUIS LIPSKY
HON. ARTHUR LOURIE
A. M. LUNTZ
BORIS MARGOLIN
DR. DANIEL L. MARSH
HON. JOSEPH W. MARTIN, JR.
MORTIMER MAY

BISHOP FRANCIS J. McCONNELL
HON. JOHN W. McCORMACK
HON. JAMES G. McDONALD
HON. THEODORE R. McKELDIN
JESSE MOSS
DR. ABRAHAM A. NEUMAN
DR. EMANUEL NEUMANN
BISHOP G. BROMLEY OXNAM
DR. PIERRE VAN PAASSEN
DR. DAVID DE SOLA POOL
HON. SIMON H. RIFKIND
HON. BERNARD A. ROSENBLATT
MRS. ETTA L. ROSENBOHN
LOUIS L. RUFFMAN
HON. LEVERETT SALTONSTALL
ALBERT SCHIFF
DR. JOSEPH J. SCHWARTZ
LOUIS SEGAL
M. B. SILBERBERG
JULIUS SIMON
RUDOLF G. SONNEBORN
HON. HAROLD E. STASSEN
MICHAEL A. STAVITSKY
HON. MEIER STEINBRINK
ROGER W. STRAUS
HEREERT BAYARD SWOPE
WILLIAM H. SYLK
HON. ROBERT A. TAFT
HERMAN P. TAUBMAN
DR. ISRAEL S. WECHSLER
SAMUEL J. ZACKS

Dinner Committee

HERMAN ABADY
 M. LOUIS ABEDON
 ISAAC ABRAMSON
 JOSEPH K. ALLIGER
 JOSEPH ANDELMAN
 SOL P. BENAMY
 SOLOMON BIEDERMAN
 LOUIS K. BLEECKER
 MAX BRESSLER
 MORRIS S. BROMBERG
 AARON J. BRONSTEIN
 BERNARD BUCHHOLZ
 SOL COHEN
 THOMAS COHEN
 RABBI SAMUEL COOPER
 LOUIS DINCE
 BENJAMIN J. DOFT
 DR. JOSEPH DUNNER
 MICHAEL H. EGNAL
 JUDGE HENRY ELLENBOGEN
 SHOOLEM ETINGER
 LOUIS A. FALK
 DR. FRED M. FALKMAN
 ABRAHAM FINKELSTEIN
 MENDEL FISHER
 ERNEST S. FREUDENHEIM
 BEN M. FRIEDMAN
 ABRAM L. GELLER
 JOSEPH GOLDEERG
 ABRAHAM GOLDSTEIN
 SAMUEL COLSTOCK
 ELLIS GOODMAN
 JACOB GOODMAN
 BENJAMIN E. GORDON
 DR. ARNOLD GOTTESMAN
 JOSEPH W. GREENLEAF

RABBI HARRY HALPERN
 MICHAEL HANIN
 MAX HARMELIN
 DANIEL HARRISON
 EDWARD HART
 JUDAH B. HELLMAN
 DAVID HORVITZ
 MERVIN D. HYMAN
 MORRIS M. JACOBS
 MAX KABATZNICK
 LEO KAGAN
 PAUL KAMINSKY
 ABRAHAM S. KARFF
 LEON B. KAY
 RABBI I. USHER KIRSHBLUM
 JUDGE JOSEPH E. KLAU
 ALFRED H. KLEIMAN
 EDMUND A. KOBLER
 LEON A. KOHN
 SAMUEL E. KRATZOK
 ABRAHAM KRUMBEIN
 NATHAN I. KUSS
 MURRAY LANGBAUM
 PHIL LASSAR
 NAFTALIE LEFKOWITZ
 DR. MARCUS LEVINSON
 SEYMOUR B. LIEBMAN
 JACOB G. LUKASHOK
 HAROLD P. MANSON
 DR. SIDNEY MARKS
 DAVID MOSKOWITZ
 L. C. PERLMAN
 ROBERT A. PERSKY
 BENJAMIN PISER
 MILTON POLLACK
 C. JOSEPH RECHT

ABRAHAM A. REDELHEIM
 PHILIP S. RESNIKOV
 CHARLES RESS
 DR. MORTON J. ROBBINS
 HENRY ROSENBAUM
 B. G. RUDOLPH
 JOSEPH SAIDEL
 MAX SCHRANK
 HARRY L. SHAPIRO
 BERNARD SHULMAN
 DR. HYMAN D. SILVER
 LEON SOSNA
 JOSEPH W. SPECTOR
 EMANUEL STAVISH
 DR. JACOB I. STEINBERG
 ADOLPH STERN
 NORMAN STERNBERG
 RABBI JOSEPH STERNSTEIN
 JULIUS STONE
 HARRY STREIFER
 MILTON TAYLOR
 DR. JOSEPH TENENBAUM
 HARRY TORCZYNER
 JACQUES TORCZYNER
 MOSES TORCZYNER
 SIDNEY TROMPETER
 I. S. TUROVER
 ABE TUVIM
 JACK VERDI
 MORTON WAX
 MORRIS WEINBERG
 CHARLES WEINGARTEN
 SAMUEL WIGDER
 BEN R. WINICK
 CHARLES WOLF
 LOUIS R. ZINBERG

53-7

Sixtieth Birthday Tribute
Abba Hillel Silver

MARCH 24, 1953
MORRISON HOTEL
CHICAGO, ILLINOIS

Zionist Organization of Chicago

In Tribute To

Dr. Abba Hillel Silver

IN RECOGNITION OF THE HISTORIC ROLE HE HAS PLAYED AS ONE OF THE FOREMOST SPOKESMEN AT THE COUNCIL OF THE UNITED NATIONS; AS REPRESENTATIVE OF THE JEWISH PEOPLE; AS THE PRESIDENT OF THE ZIONIST ORGANIZATION OF AMERICA; AS THE CHAIRMAN OF THE ZIONIST EMERGENCY COUNCIL AND AS THE CHAIRMAN OF THE AMERICAN SECTION OF THE JEWISH AGENCY FOR PALESTINE; HE HAS LAID THE FOUNDATION FOR ISRAEL'S INDEPENDENCE. HIS EXEMPLARY DEDICATION TO CIVIL LIBERTIES, PROGRESSIVE LEGISLATION TO ASSURE THE WELL-BEING OF THE CITIZENRY OF OUR COUNTRY; AS CHAMPION OF JUSTICE, FAIR-PLAY AND A RIGHTEOUS PEACE; AS RABBI, TEACHER, SCHOLAR, AUTHOR, LECTURER AND ORATOR HE HAS INTERPRETED THE SYNTHESIS OF AMERICANISM AND JUDAISM AS TAUGHT TO US BY OUR ANCIENT PROPHETS AND SAGES. HIS CONVICTION THAT LIBERAL JUDAISM, AS HE SEES IT AND PRACTICES IT, EMBRACES THE TOTALITY OF AMERICANISM FOR MEMBERS OF OUR FAITH, HAS WON FOR HIM UNIVERSAL ADMIRATION AND AFFECTION.

THE HISTORY OF OUR COUNTRY AND OF THE JEWISH PEOPLE WILL RECORD FOR ALL TIME TO COME HIS MATCHLESS LEADERSHIP AND SERVICE.

This Citation is presented by the Zionist Organization at a Dinner tendered to him by the Community of Chicago on the occasion of his sixtieth birthday at the Morrison Hotel, Chicago, Illinois.

ח' ניסן, תשי"ג. — March 24, 1953

ZIONIST ORGANIZATION OF CHICAGO

Abba Hillel Silver

*Greetings from The President
of the United States*

IT IS AN HONOR AND A PRIVILEGE TO PAY TRIBUTE TO
DR. ABBA HILLEL SILVER ON THE OCCASION OF HIS SIX-
TIETH BIRTHDAY . . .

I NOT ONLY EXTEND TO HIM MY MOST SINCERE AND
HEARTFELT CONGRATULATIONS BUT ALSO WISH TO EX-
PRESS DEEP APPRECIATION OF THE CULTURAL, SPIRITUAL
AND HUMANITARIAN LEADERSHIP WHICH HE HAS CON-
TRIBUTED TO OUR COUNTRY AND THE ENTIRE WORLD.

DWIGHT D. EISENHOWER

Greetings from
The Prime Minister of Israel

I SEND MY SINCERE FELICITATIONS ON THE OCCASION OF DR. SILVER'S SIXTIETH ANNIVERSARY AND WISH HIM MANY MORE DECADES OF FRUITFUL ACTIVITY IN THE CAUSE OF JUDAISM AND OF ZIONISM. I HOPE HE WILL LEND HIS INFLUENCE TO BRING ABOUT THE UNION OF ZIONIST FORCES AND FULL COOPERATION AMONG ALL SECTIONS OF THE MOVEMENT IN THE UNITED STATES IN THE SPIRIT OF ZIONIST FRATERNITY AND IN THE SPIRIT OF THE AGREEMENT ARRIVED AT IN ISRAEL RECENTLY AMONG THE HEADS OF THE ZIONIST ORGANIZATIONS. CONVEY MY HEARTFELT GREETINGS ALSO TO MRS. SILVER.

DAVID BEN-GURION

Dr. Silver Honorary Dinner Jubilee Committee

MAX BRESSLER
Chairman
JUDGE JULIUS H. MINER
JUDGE HENRY L. BURMAN
BRIG. GEN. JULIUS KLEIN
Co-Chairmen

Col. Jacob M. Arvey
Hon. Nachum Astar
Hon. Wayland Brooks
Hon. Herbert Brownell
Hon. Latham Castle
Worth C. Coutney
Col. Henry Crown
Hon. Everett M. Dirksen
Hon. Paul Douglas
Marshall Field, Jr.
Jack Fishbein
Reuben Freeman
Hon. John Gutknecht

Hon. Martin H. Kennelly
John S. Knight
Col. Robert R. McCormick
Harris Perlstein
Most Rev. Bernard J. Sheil
Rabbi Ralph Simon
Gov. William G. Stratton
Hon. Robert A. Taft
Hon. Y. Yaron
Hon. Sidney Yates
Samuel M. Rattner
SECRETARY
David Newman
CHAIRMAN, PUBLICITY

Committee of Sponsors

Maxwell Abbell
Robert L. Aronson
Seymour Berman
Max Bressler
Morris S. Bromberg
Judge Henry L. Burman
Archie H. Cohen
Nathan M. Cohen
Col. Henry Crown
Decalogue Society of Lawyers
Boris L. DeLove
Arthur X. Elrod
Abraham Finkelstein
Harry Friedlander
Samuel A. Goldberg
Everett Goldstein
Ralph Goodman
Peter S. Harlib
Morley Hattis

Charles Helberg
Dr. Paul Hurwitz
Lewis Isaacs
Jewish War Veterans
Sam Katz
Dr. Ernest L. Klein
Brig. Gen. Julius Klein
Morton Koch
A. Robert Kohn
Mark M. Krug
Herman LaZar
Charles L. Levin
Benjamin Levinson
Judge Julius H. Miner
Rabbi William Z. Novick
Edward Pinsof
Oscar Pinsof
Philip Pinsof
Mrs. Phyllis Pinsof

Samuel Rattner
Irwin M. Rich
J. D. Rosenblum
Louis Rosenstein
William H. Rubin
Philip Sang
George D. Sax
Harold Schencker
Bernard Shulman
Milton J. Silberman
Milton Silverstein
Hy Smoler
Maurice A. Smoler
Louis Sokolsky
Myron Weinstein
Oscar Weissman
Mendel Wilkow
Louis Zahn
Michael F. Zlatnick

*Officers
of the
Zionist Organization of Chicago*

ABRAHAM FINKELSTEIN
President

CHARLES L. LEVIN
Executive Director

VICE-PRESIDENTS

*Jacob M. Fishman
Everett Goldstein
Mark M. Krug
Benjamin Levinson
Sidney Letush
Abe Mailich
Leo Pevsner
Ben A. Rosen
Harold Schencker*

SECRETARY

Edward Lewison

TREASURER

Maurice A. Smoler

CHAIRMAN, ADMINISTRATIVE COUNCIL

Morris S. Bromberg

Program

MAX BRESSLER
Chairman

NATIONAL ANTHEM

INVOCATION.....RABBI MOSHE BABIN
West Suburban Temple

WELCOME.....ABRAHAM E. FINKELSTEIN
President, Zionist Organization of Chicago

JUDGE HENRY L. BURMAN.....*Co-Chairman*

THE HONORABLE MARTIN H. KENNELLY.....*Mayor, City of Chicago*

JUDGE JULIUS H. MINER.....*Co-Chairman*

THE HONORABLE WILLIAM G. STRATTON.....*Governor, State of Illinois*

BRIG. GENERAL JULIUS KLEIN.....*Co-Chairman*

PRESENTATION.....HAROLD SCHENCKER
Vice-President, Zionist Organization of Chicago

HIS EXCELLENCY PERETZ BERNSTEIN.....*Minister of Trade, State of Israel*

MUSICAL PROGRAM.....MOSES SILVERMAN
Cantor, Anshe Emet Synagogue

DR. ABBA HILLEL SILVER

BENEDICTION.....RABBI JACOB E. SEGAL
Adas Sholom Synagogue, Detroit, Mich.

Menu

TEXAS GRAPEFRUIT MARASCHINO

...

ICED HEARTS OF CELERY

RADISH ROSES

...

COLOSSAL GREEN OLIVES

...

GARDEN VEGETABLE SOUP WITH MATZO BALLS

ROAST PRIME BRISKET OF BEEF, NATURAL GRAVY

POTATO CAKE

ASPARAGUS SPEARS

...

ASSORTED ROLLS

...

SPRING GREENS SALAD BOWL WITH GARLIC DRESSING

...

STRAWBERRY CHIFFON PIE

...

BLACK COFFEE

מגילת העדות

לד"ר אבא הלל סילבר

ד"ר אבא הלל סילבר, חכם מופלא, רבה המעולה של "ההיכל" בקליבלנד, איש האשכולות ורב הפעלים, סופר מצוין, שתתם למחקר הישראלי, מחנך לקדשי האומה, מליץ יושר ומוכיח עמים רבים על גורל של העם היהודי, נואם בחדר עליון, שבנאומיו הפיץ תורה ועורר לבבות, מטיף גדול להתחדשותה הדתית של היהדות, בדור שלם באמריקה, דברה הנעלה של תנועת השחרור היהודית, נציגה המצוין של יהדות אמריקה באומות המאוחדות בשעת-גורל הסטורית לתקומת מדינת ישראל.

ההסתדרות הציונית בשיקאגו, וחברי הקהלה היהודית בהכירם את תרומתו החשובה לאין ערך של הרב ד"ר אבא הלל סילבר, לתקומת מדינת ישראל, ולתנועה הציונית העולמית, מעניקים לך, איש המחשבה והמעשה מגילת עדות למפעליך לזכרון עולם.

Ernest E. Barbarash, Director
Public Relations Department
Zionist Organization of America
41 East 42 Street
New York 17, N. Y.
MUrray Hill 2-3205

P R E S S R E L E A S E

MORE THAN 1,000 PERSONS, REPRESENTING ALL SEGMENTS OF THE AMERICAN JEWISH
COMMUNITY, ZIONIST LEADERS FROM THE METROPOLITAN AND OTHER AREAS OF THE COUNTRY,
ATTENDED THE TESTIMONIAL DINNER FOR DR. ABBA HILLEL SILVER,
TENDERED HIM BY THE ZIONIST ORGANIZATION OF AMERICA
ON THE OCCASION OF HIS 60TH BIRTHDAY,
ON THURSDAY EVENING, FEBRUARY 5, AT THE WALDORF ASTORIA HOTEL IN NEW YORK

DR. SILVER DELIVERED A MAJOR POLICY ADDRESS,
DEALING WITH THE SITUATION IN THE MIDDLE EAST, THE GRAVE DANGERS CONFRONTING THE
STATE OF ISRAEL, THE ANTI-ZIONIST AND ANTI-SEMITIC CAMPAIGN BY INTERNATIONAL
COMMUNISM; AND WITH THE POSITION OF THE ZIONIST MOVEMENT AS A WHOLE

PRINCIPAL SPEAKERS INCLUDED GOVERNOR THOMAS E. DEWEY,
ISRAEL AMBASSADOR ABBA EBAN, DR. EMANUEL NEUMANN,
AND DR. IRVING MILLER, ZOA PRESIDENT, WHO PRESIDED

A T T A C H E D H E R E W I T H :

1. TEXT OF HISTORIC ADDRESS BY DR. ABBA HILLEL SILVER
2. EXCERPTS OF ADDRESS BY GOVERNOR THOMAS E. DEWEY
3. EXCERPTS OF ADDRESS BY AMBASSADOR ABBA EBAN
4. ADDRESS BY DR. EMANUEL NEUMANN
5. EXCERPTS OF ADDRESS BY RABBI IRVING MILLER
6. MESSAGES AND STATEMENTS BY PRESIDENT EISENHOWER, PRESIDENT BEN-ZVI
OF ISRAEL, ISRAEL PREMIER BEN-GURION, ISRAEL FOREIGN MINISTER
SHARETT AND OTHERS
7. MESSAGE FROM SECRETARY OF STATE JOHN FOSTER DULLES, DELIVERED BY
BERNARD KATZEN, PAST PRESIDENT OF THE NATIONAL REPUBLICAN CLUB

ADDRESS DELIVERED BY DR. ABBA HILLEL SILVER

AT THE TESTIMONIAL DINNER IN HONOR OF HIS SIXTIETH BIRTHDAY

WALDORE-ASTORIA HOTEL, NEW YORK CITY, FEBRUARY 5, 1953

It was about this time five years ago that our Movement was passing through its darkest hour.

The November, 1947 decision of the United Nations was being sidetracked. The American government, which had been the keystone in the arch of our November victory, was abandoning the Partition plan. Under threat of Arab violence and pressure from the oil lobby, it reversed itself completely. It called for a special session of the Assembly to establish a new trusteeship for Palestine. As spokesman for the Jewish Agency, I felt constrained to utter a warning to the Security Council which was, of course, far grever for us than for them. "If the United Nations Commission is unable to carry out the mandates which were assigned to it by the General Assembly, the Jewish people of Palestine will move forward in the spirit of that resolution and will do everything which will be dictated by considerations of national survival, as well as the considerations of justice and historic rights." A week later, I submitted to the same body the declaration of the Vaad-Leumi, the National Council of the Jews of Palestine, which said, among other things: "The Jewish people and the Yishuv in Palestine will oppose any proposal to prevent or postpone the establishment of the Jewish State."

This, as we knew then and as the world was soon to learn, was no idle threat, for it was to be vindicated before long by the blood and sacrifices of fighting men and women on the battlefields of Israel.

We seemed at that moment, just five short years ago, to be at the dead end of a long road which led nowhere. Seemingly, we had lost our best friend and strongest support, and we found ourselves, in a last act of desperation, to be defying the whole world. Yet, here we are today, five years later. An independent and sovereign State of Israel is an accomplished fact. It is a member of the United Nations. Marvelous progress has been recorded year by year. It has increased its population and its settlements twofold. It is teeming with energy and enterprise, and in spite of formidable obstacles, it is advancing all along the line.

How did all this come to be? Because our spirit did not fail us. We matched our hour. Our key positions -- the Jewish communities, here and in Israel, held firm. They were not frightened by "the arrow that flyeth by day, nor of the pestilence that stalks in darkness." From the wells of loyalty and faith and pride,

they drew waters of refreshment for renewed and intensified effort, and for obdurate tenacity. No miracles ever happen to a people that is unworthy of miracles, and no worthy people relies on them.

Why do I recall things out of the past? Because we are again moving into dirty weather. Storms are gathering. We must again look to our key positions to see that they remain impregnable, and to our wells of inner strength that they remain unpolluted and undiminished.

The opposition of the Arab states and their supporters has increased rather than diminished since their defeat in the war of aggression against the State of Israel. They are unreconciled and seemingly irreconcilable. They have resisted every friendly approach for direct negotiations to achieve a permanent peace settlement. The armistice on the border of Israel has now lasted for more than three years, with no peace in sight. The Arabs seem to be as determined not to have peace in the Near East as the North Koreans and Chinese Communists are determined not to have an armistice in Korea. They succeeded recently in defeating action in the United Nations which would have encouraged direct negotiations for a settlement.

They are waiting for the economic collapse of Israel. They are preparing for a second round. General Naguib of Egypt is threatening "to liberate Palestine and hand it back to its inhabitants." The Arab legion is provoking trouble on the Jordan frontier. Some of the Arab states have been receiving jet planes and heavy armament from the United Kingdom, ostensibly for the defense of that region against Communist aggression. Great Britain has apparently forgotten her tragic blunder of the early thirties, when she sent arms to Hitler to be used ostensibly against Communist aggression, only to find them used not long thereafter against Great Britain herself.

The Arabs are exploiting their bargaining position in the mounting tension between the East and the West. Reduced to its baldest terms, it amounts to this: either you throw Israel to the dogs or we go Communist. That free men have an inherent stake in freedom which brooks of no alternative under any provocation, seemingly does not occur to these Arab spokesmen, nor to those whom they seek to entice or blackmail. In two world wars, the Allied nations found these freedom-loving Arab peoples broken reeds to lean on. They are now being wooed or threatened a third time to purchase these broken reeds at the price of sacrificing the State of Israel.

They have their supporters and propagandists in this country, who have

now been mobilized into an association called the American Friends of the Middle East. With few exceptions, they are the American enemies of the State of Israel. The leading spirit of that group is a lady who formerly did a very profitable business as a lecturer on Zionist platforms and who, in her unregenerate days, and before she went nativist, declared: "The Jews were prepared to fight for the Allies, and did fight for them. The Arabs were not - they bargained with threats. It is never good to give into blackmail, for there is never an end of that sort of thing. And again she declared: "Palestine is a very small part of the whole Middle Eastern complex and Arab world. Its loss for the Arabs would be negligible if they could really exchange it for their own security and opportunity for national development."

This security and opportunity are now theirs. Why has not one single Arab statesman of courage and stature arisen among them to set the problem of the Middle East for them in its true perspective, to raise the sights of his people away from that little corner of Israel on which they concentrate with such rancor and dudgeon as if bewitched, to the vast undeveloped territories everywhere about them, to their resources and potentialities which, if wisely exploited in cooperation with the people of Israel whose destiny is forever linked with the peace and prosperity of that region, could rescue their miserable masses from backwardness, poverty and disease and raise the level of life, health and education of all the peoples living there today, and countless millions more.

The Arab opposition has gathered strength; and now from the East comes another vehement wind of opposition. The Soviet Union has turned violently anti-Israel and anti-Zionist. From Moscow, Warsaw, Prague, Bucharest and Kaunas, a chorus of charges and anathemas has been sounding off against our Movement and the government of Israel, identical with the unbridled denunciations which have been visited upon American imperialism, Titoism, Trotskyism and all forms of deviationism.

In a sense, a developing negative attitude on the part of the Soviets toward the State of Israel was inevitable. As the State of Israel found itself drawn more and more in its sympathies towards the free democracies of the West, which was the logical consequence of the inherent democracy and love of freedom of its people, whose tradition is, after all, not the Muscovite-Romanoff tradition of absolutism, but the Sinaitic tradition which proclaimed "liberty throughout the land unto all the inhabitants thereof," and, as the State of Israel, acted in cooperation with other free nations in the United Nations on all matters which involved

basic principles of the Charter, the Soviet attitude was bound to become increasingly more critical and resentful. And I assume that the Movement as well as the State of Israel were prepared for such an eventuality. But what was unthinkable and unpredictable - and monstrous - have been the gross and unauthenticated imputations of espionage, conspiracy, subversion and medical murder against an historic movement of national liberation and humanity which, unlike Communism, has never worked in conspiratorial darkness, and which has never been the enemy of any people or government which has been friendly to it. It is inconceivable that the Soviet Union would have instructed its representatives at the United Nations less than five years ago to champion the cause of a sovereign Jewish State and to vote for its admission to the United Nations if the Zionist Movement were of the character which it is now represented to be - up to 1947, a paid agent of the British Intelligence, and since then, of the United States Intelligence.

There is no point in speculating here about the complex of motives which are responsible for this amazing about-face - even allowing for the traditional unfriendliness of Communism towards Zionism which antedated the reversal of its position in 1947. The kettle of a Communist mass trial usually boils more than one fish, but what a fantastic stew of juridicial rigamarole is this, by which lifelong professional anti-Zionists are hanged because they are Zionists, and Zionists are charged with fostering anti-Semitism, and the American Joint Distribution Committee is charged with being an international Jewish bourgeois nationalist organization, set up by the American Intelligence Service to exterminate the top-ranking officials of the U.S.S.R.! Perhaps their attitude will change again when the present political or party exigencies will have been served, or when the unsavory grotesqueness of this whole canard will have set their own teeth on edge.

But, at the moment, our Movement and the State of Israel are confronted with the fact that a very powerful bloc of states has allied itself with the Arab bloc in open opposition. This is a very serious matter to contemplate, especially in relation to the total stoppage of Jewish emigration from those countries to Israel in the foreseeable future.

There may be even more serious overtones to this anti-Zionist, anti-Israel campaign launched by the Communist states. It may carry over into an all-out campaign against the Jews of those countries who number some two-and-a-half million souls. I should prefer not to be forced to conclude that the Soviet Union has definitely gone anti-Semitic, or that it has adopted anti-Semitism as an instrument of Communist policy. Some of my friends whose judgment I value

greatly are convinced that this is actually the case. If so, then another appalling tragedy of fearful and staggering proportions is in store for our people. I would prefer to be more deliberate in judgment. I am frank to acknowledge that it is difficult to understand what is going on, as do many other men of good will everywhere who, though they are not Communists or fellow-travelers, have consistently favored a rapprochement between the East and the West and a working out of a modus vivendi so that all the peoples of the world might have peace and a chance to live their lives in accordance with their own economic and political preferences. They have favored such a rapprochement because they were persuaded that Communism, unlike Fascism and Nazism, was committed to basic human equality and was opposed to racialism and to the exploitation or extermination of groups or nationalities regarded as inferior or undesirable. There was the record of the official outlawry of anti-Semitism in the Soviet Union and its opposition to all forms of discrimination on the basis of race or nationality.

On the other hand, the anti-Jewish nuances of the Prague trial and the violent references to the menace of Jewish nationalism in the Soviet press are unmistakable. Certainly, this loud concert of official denunciation of Jewish nationalism, and the widely disseminated charges of a Jewish network of spies and saboteurs, plotting to destroy the Soviet Union cannot help but incite and inflame the people of the Soviet Union and endanger not alone the peace and security, but even the very lives of the Jewish people living there.

It is not too late for some authoritative statement or act on the part of the highest Soviet leadership to clarify the situation, set the record straight, relieve the minds of men of fear and suspicion, and avert an appalling catastrophe. Representative Jewish bodies should not overlook the diplomatic approach along with the public protest.

Recent events in which the Soviet Union itself played a not inconsiderable role should have convinced them that all attempts on the part of parties or governments to gain power, hold power or expand power by capitalizing on anti-Jewish prejudices are doomed ultimately to disastrous failure.

The Soviet Union, as a matter of expediency, once made a pact with Hitler. That blunder had to be atoned for by ten million Russian lives. If now again, as a matter of expediency, it is making a spiritual pact with Hitlerism, in the hope of wooing neo-Nazis or neo-Fascists or Arab irreconcilables, or for whatever other reasons, it will be committing a second and a much more fatal blunder. It will be destroying the very basis of its life.

Be that as it may, we are clearly facing a sharp increase and a strong consolidation of resistance to our Movement and to the State of Israel - a hostile Arabism, a hostile Sovietism and a hostile neo-Nazism, now again raising its ugly head in Western Europe. The storm clouds are gathering.

Are we prepared for eventualities, for the strains and tensions of tomorrow? I mean spiritually prepared - sufficiently alerted, sufficiently mobilized, sufficiently determined?

Our key positions remain, as heretofore, the State of Israel and American Jewry. Israel needs urgent economic undergirding and strengthening. We will have to do more by way of economic assistance and not less, to help it ride out the storm. It needs the red blood of fresh capital and private investments. Fortunately, the new coalition government, which has been long overdue, in which the non-socialist General Zionists are now an important partner, is creating a favorable climate for such investments. We must stimulate in every way the participation of American Jews in the industrial development of the country. In his "State of the Union" message, President Eisenhower the other day declared it to be national policy to do whatever our government properly can to encourage the flow of private American investment abroad. American Jews will be performing a patriotic duty as well as strongly buttressing the new State of Israel by the investment of their capital and their experience. As we add to its economic strength, we also make it defensively strong. We American Zionists have long advocated private investment as the most constructive measure, in the long run, for building up a sound economy in Israel. The political constellation in Israel is now much more favorable to it. Let's get to work. Let's talk less about it and do more. A blueprint is not yet a building and a map is not yet the country itself.

A few thousand young American Jews who have completed their army service, volunteering annually to go to Israel to help in the upbuilding of the State for a year or two, or for as long as they wished, in whatever capacities they choose, would go far to fortify the spirit and morale of the people in Israel, and would forge even stronger links between the oldest and youngest democracies on earth.

Israel can help itself in these critical times by achieving greater unity and good will and tolerance. Excessive party fragmentization and political intransigence are a luxury which an infant state can ill afford in times fraught with danger. Not enough has been done to establish a national, in place of a party, system of education, so that the rising generation of Israelis will be given a sense of national unity and loyalty, in place of bitter and divisive

secular or religious party loyalties. Perhaps the recent events in Prague and Moscow will prompt those who have talked of class struggle and the more extreme among them who have regarded themselves "as an inseparable part of the world revolutionary camp, headed by the Soviet Union," to reconsider their positions and to work consciously and affirmatively for national unity and solidarity. This must, of course, come from within Israel itself; but the Israelis owe it to themselves and to world Jewry to close ranks, for the times are grave.

American Jewry will be called upon to assume increasing responsibilities in the days to come, for Israel, for the Diaspora, for its own life at home. We need a strong sense of mission and destiny to prime us for these tasks. American Zionists must not relinquish or, if already relinquished, must recapture their position of leadership in American Jewish life. Zionists have been and are the bearers of the classic Jewish tradition in the world. Given a strong Zionist organization, there will be a wholesome Jewish community, mindful of its total - not fragmentary responsibilities to Jewish life. It took a long time for the leaders in the government in Israel to grasp this truth. They have not fully grasped it yet, but they are learning it - the hard way.

We need a richer Jewish religious education for our children, and one of definite Hebraic content. For survival and significant living as a community, we need Jewish laymen who are grounded in the faith, history and literature of their people. Zionists must take the lead in this most vital area of our life, upon which depends the harmony of our children's lives, their contribution as proud and loyal citizens to the totality of American life; their joyous identification with the historic Jewish community everywhere, and their eager participation in the upbuilding of the State of Israel.

#

Keep

ליענט אין היינטיקן נומער
די ארטיקלען:

ד"ר עמנואל ניומאן — א.ה. סילווער אין יענע גורלדיקע טעג.
יעקב גרומאן — ישראל ענטפערט מיט פייער;
יוסף וויינבערג — דער נייער רוסישער „עטאפ“;
ל. אריה — וואָס טוען קאָמוניסטן אין „רושאַניסטי“?

LES FEUILLES SIONISTES

N° 22 13 Février 1953

Prix : 50 frs

כ"ה לח' שבת תשי"ג

ציוניסטישע באַזאָר

אָרגאָן פֿון דער אלגעמיינער ציוניסטישער אָרגאניזאציע אין פראַנקרײך (ציונים כלליים)

אמעריקע וועט ווייטער העלפן ישראל

דערקלערט סענאטאר טאפט בעת דער פייערונג אין קליוולאנד לכבוד ד"ר אבא סילווער

די גאנצע ציוניסטישע וועלט האט געפייערט דעם 60סטן געבורטס-טאג פון גרויסן מנהיג און איינעם פון די הויפט-שעכער פון דער יידישער מדינה

זער פארטיי אין זיך צונויפגעקומען אויף א ספעציעלער זיצונג און ביי א געוויסענער און פייערלעכער שטיימונג אויסגעהערט די ארויסטריטן פון ירושלים ראָזענבלום און יוסף וויינבערג, וועלכע האָבן אַרומגעזען די עטאפּ פון ד"ר סילווערס טעטיקייט און באַזונדערס זיך אָפּגעשטעלט אויף זיין דעצידינדיקער ראָל אין די וואָכן אלס אַ רוף פון ישראל. (דעם טעקסט פון דאָזיקן רוף ברענגען מיר דער-נעבן).

אין נאָמען פון דער יידישער אנגעזען איז אַרומגעשטעלט ד"ר ג. יוסטסאָל, וועלכער האָט געוואונען דעם בעל-היובל, אז עס זאל זיך אים איינגעבן צוריק צו פאַרזאמלען די אמעריקא-נער ציוניסטישע באַזונגן אין אַ קעמפּערישן כוח, וואָס זאל אויפֿשניי דעראַבערן די הערצער און נשמות פון נאָנען אמעריקאנער יידנטום.

די מאַניפעסטאציע האָט זיך פאַר-ענדקט מיטן פאַרליינענען דורכן „הב-מה“ - אַרטיסט י. פּירק אויסצוגען פון ד"ר סילווערס באַרימטעס רעדעס, וועלכע זענען אייפֿגענומען געוואָרן דורכן עולם מיט שטורמישע אַוואַ-ציעס.

אין פראַנקרײך
אויף אַ מער באַשיידענעם, אָבער דערפאַר אינטימ-ריינדקן אופן איז דער יוביליי פון גרויסן מנהיג געפֿי-ערט געוואָרן דורך דער כלל-ציונים-טישער אָרגאניזאציע אין פראַנקרײך, דער ענטזאָליקאָמיסט פון אונ-זען.

ד"ר סילווער ביי דער אַקטיוויטעט טעטיקייט — בראש פון דער ציונים-טישער באַזונגן אין אמעריקע און דאָן — אין דער שפיץ פון ציונים פון דער וועלט בכלל. די אָנגענומע-נע ביים סוף פון דער מאַניפעסטאציע רעזאָלוציע דריקט טאָקע אויס דעם דאָזיקן באַנער, וועלכער איז איבערגע-שיקט געוואָרן צום ד"ר סילווער — אלס אַ רוף פון ישראל. (דעם טעקסט פון דאָזיקן רוף ברענגען מיר דער-נעבן).

אין נאָמען פון דער יידישער אנגעזען איז אַרומגעשטעלט ד"ר ג. יוסטסאָל, וועלכער האָט געוואונען דעם בעל-היובל, אז עס זאל זיך אים איינגעבן צוריק צו פאַרזאמלען די אמעריקא-נער ציוניסטישע באַזונגן אין אַ קעמפּערישן כוח, וואָס זאל אויפֿשניי דעראַבערן די הערצער און נשמות פון נאָנען אמעריקאנער יידנטום.

די מאַניפעסטאציע האָט זיך פאַר-ענדקט מיטן פאַרליינענען דורכן „הב-מה“ - אַרטיסט י. פּירק אויסצוגען פון ד"ר סילווערס באַרימטעס רעדעס, וועלכע זענען אייפֿגענומען געוואָרן דורכן עולם מיט שטורמישע אַוואַ-ציעס.

סענאטאר טאפט דערקלערט — „און ער האָט מיך איבערצייגט אין דער נויטווענדיקייט צו שאַפֿן אַ יידישע מדינה, איך בין אין פּרינציפּ אַ קער-נער דערפון, אז אמעריקע זאל געבן ווירטשאַפטלעכע הילף פאַר אים. לאַנד, אָבער איך האָלט די ישראל-מדינה פאַר אַן אויסנאָם־פאַל און דע-ריבער וועל איך ווירקן, דאָס די אַמע-ריקאנער הילף פאַר איר זאל פאַרמאָג-ענעט ווערן אזוי לאַנג, ביז ישראל וועט נישט געשטעלט ווערן אויף די פיס.“ „איך האָב זייער צייט געהאַל-ט פון מיין פּריווט סילווער אין זיין האַפּט פאַרן שאַפֿן די מדינה און איך בין גליקלעך, וואָס דער קאָמט האָט זיך געענדיקט מיט אַ געזאָגן...“ — האָט סענאטאר טאפט פאַרענדיקט.

ארויסטריטנדיק נאָך טאפֿטן האָט דער בירגערמייסטער פון קליוולאנד צו. אַנד. דערקלערט: „איך האָב זיך צוגעקוקט פון דער נאָנט צו די גע-שעענישן און איך קאָן באַשטעטיקן, אז קיין שום מענטש אין אמעריקע האָט אזוי פיל נישט אויפֿגעטון פאַרן אויסקעמפֿן די ישראל-מדינה, ווי ד"ר סילווער, ביי וועמענס ווייט עס איז גע-שטאנען סענאטאר טאפט.“

סענאטאר טאפט דערקלערט, וואָס ער האָט אַבא סילווער האָט געשפּילט ביים אויסקעמפֿן אויפֿן פאַרום פון דער „אָנו“ די יידישע מדינה, ווי אויך ווין געבענטשטע השפּעה אויפֿן אמעריקא-נער יידנטום און אין דער ציוניסטי-שער באַזונגן.

אַ טיף געריטערט מיט דער אימפּאַ-זאנטקייט פון דער מאַניפעסטאציע און פון די אָנערקענונגס - אויסדרוקן פאַר אים האָט ד"ר סילווער אָפּגע-ענטפערט אין אַ וואונדערלעכע רעדע, וואָס האָט אַנטהאַלטן אַ מין „אני מא' מיין“ פון גרויסן מנהיג. ד"ר סילווערס רעדע האָט אויף די אַרומזאמלטע גע-מאַכט אַן אומפאַרגעלעכען רושם.

ד"ר סילווער האָט זיך איבערצייגט אין דער נויט-ווענדיקייט צו שאַפֿן אַ מדינה.

עטלעכע טעג פאַר דער פייערונג אין ניו-יאָרק, האָט די שטאַט קליינ-לאַנד, וואו ד"ר סילווער איז ראַביי שוין זינט 35 יאָר, געפייערט זיין יו-ביליי. אויך דאָס איז געווען איינע פון די אימפּאָזאַנטסטע שטחיות, וואָס די שטאַט קליינלאַנד האָט ווען-עס-איז געפייערט.

דער הויפט-רעדנער אויפֿן באַנעט איז געווען סענאטאר טאפט, וועלכער איז אַזינד דער שטאַרקסטער כוח אין ניינע סענאט, „ד"ר סילווער, וועלכער איז מיין נאָענטער פּריווט, איז גע-ווען מיין רבי אין ציונים“ — האָט ער געזאָגט.

אין די פארייניקטע שטאטן
דאָס אמעריקאנער יידנטום גע-דענקט שוין לאנג נישט אזא טעטיקייט און אימפּאָזאַנטע יידישע און ציונים-טישע מאַניפעסטאציע, ווי דער פייער-לעבן באַנעט, וואָס די אמעריקאנער ציוניסטישע אָרגאניזאציע האָט די טעג איינגעדרינגט אין שענסטן גיט-יאַקער זאָל — אין וואַלדאָרף-אסט-רויא-האָטעל, כדי צו באַזירן דעם גרוי-סן מנהיג ד"ר אבא סילווער צו זיין ווערן אַ בן-ששים.

צום באַנעט זענען געקומען נישט בלויז די העכער 1000 איינגעלאדענע געסט, נאָר נאָך הונדערטער פּערזענ-לעכקייטן, פאַר וועלכע מען האָט שוין קיין אַרם נישט געקאָנט געפינען. צווי-שן די באַטייליקטע האָט מען געזען וויכטיקע פאַרשטייער פון דער ניוער-אמעריקאנער רעגירונג, דעם דיפּלאַ-מאטישן קאָרפּוס און אַ גרויסע צאָל פון די אָנגעזענסטע פּערזענלעכקייטן-און אמעריקאנער פּאַליטישן און גע-זעלשאַפטלעכן לעבן, אלע יידישע און ציוניסטישע קערפערשאַפֿטן פון די פארייניקטע שטאטן זענען געווען ווי געהעריק רעפּרעזענטירט.

פאַרזייער פון גראַדירען באַנעט איז געווען דער פּרעזידענט פון דער זי-אייזי הרב מילער אין מיט דערעס זענען ארויסגעטראָגן דער גאַנצערער ריוואַ „ד"ר עמנואל ניומאן“ אין נאָמען פון דער ישראל-רעגירונג — דער אַמבאַסאַדאָר אבא אבן, אין די רעדעס איז אַרויסגעהויבן

דער דוך צו דר. סילווער אומצוקערן זיך צו אקטיווער מעסיקייט

„די באַטייליקטע אין דער פייערלעכער פאַרזאמלונג, ווי אויך די ברייטע מאַסן פון דער ישראלדיקער באַפֿעלקערונג ווינטשן דעם ד"ר אבא סילווער, אז די טעג פון זיין איצטיקן יוביליי זאלן אויסגע-נוצט ווערן אלס געלעגנהייט פאַר זיין אומקערן זיך צו פולסטער אַקסי-וויטעט אויפֿן געזעלשאַפטלעך - פּאַליטישן געביט און אויף דעם אָנפיר-דיקן פּלאַץ, וואָס עס קומט אים אין דער ציוניסטישער וועלט - באַווע-גונג. רופֿנדיק דעם בעל היובל צו אַזא אַקטיוויטעט, שיקן אים די פאַר-זאמלטע איבער ברכות פון אריכות ימים און ווינטשן אים, אז זיין טעטיקייט פון היסטאָרישער באַדייטונג זאל פאַרשטענעט ווערן נאָך לאַנגע יאָרן פאַר דער מדינה און פאַרן גאנצן יידישן פּאַלץ — אזוי איז פאַרמולירט געוואָרן די רעזאָלוציע פון דער פייערלעכער פאַרזאמלונג לכבוד ד"ר סילווער אין „בית ציוני אמריקא“, אין תל-אביב.

אין ישראל
אין ישראל איז דער 60-טער גע-בורטסטאָג פון ד"ר סילווער געפייערט געוואָרן מיט אַן אימפּאָזאַנטער מאַני-פעסטאציע אין „הויז פון אמעריקא-נער ציוניסטן“ אין תל-אביב, איינגע-אָרדנט דורך דער פארטיי פון ציונים כלליים. דער פול געפאַקטער זאָל האָט מיטן גרעסטן אינטערעס אויסגעהערט די רעדעס פון די אלגעמיינ-ציוניסטי-שע מיניסטערן: דעם געזונטהייטס-מיניסטער ד"ר י. סערליג, אינערן-מיניסטער י. רוקח, קאמוניקאציע-מיניסטער י. טאפיר און פון שעה-רעאקטאר פון „הבקר“ יוסף העפס-מאן, וועלכע האָבן באַלויבטן די פיל-פאַרביקע פּערזענלעכקייט פון ד"ר סילווער און זיינע פאַרדינסטן פאַרן יידישן פּאַלץ און פאַר דער ישראל-מדינה.

ווי אַ רויטער פאַדעם איז אין אלע אַרויסטריטן איינגעפלאַכטן געווען דער הויסער באַנער — נישט בלויז פון דער אלגעמיינ-ציוניסטישער מחנה אין ישראל, נאָר פון גאנצן ישראל-דיקן יישוב — צו זעען צוריק דעם

די באגריסונג פון פרעז. אייזענהאווער

ניו-יאָרק (ציונים). — איך האלט דאָס פאַר אַ כבוד און פאַר אַ פּריווילעגיע צו באַזירן ד"ר סילווער צו זיין 60סטן געבורטס-טאָג, זאגט אין זיין באַגריסונג טעלעגראַמע דער פּרעזידענט פון די פארייניקטע שטאטן, דווייט די אייזענהאווער. די טע-לעגראַמע איז פאַרלייגט געוואָרן אויפֿן באַנעט לכבוד ד"ר סילווער אין וואַלדאָרף-אסט-רויא-האָטעל אין איז אויפֿגענומען געוואָרן מיט שטורמישע אַפּלאַדיסמענטן.

פּרעזידענט אייזענהאווער זאגט אין זיין טעלעגראַמע וויטער: „איך שיק דעם ד"ר סילווער איבער נישט נאָר היינע האַר-ציקסטע און אויפֿריכטיקע גראטולאציעס, נאָר איך וויל אויך אויסדרוקן מיין טיפֿע אָנערקענונג פאַר זיין קולטורעלער גייסטיקער און הומאניטארער פירער-שאַפֿט, וועלכע איז געווען זיין בייטראַג לטובת אונ-זער לאנד און פאַר דער גאנצער מענטשהייט.“

להרב דר. א.ה. ס.
ידידך ואהודיך בצר
מנהיג ללוחמי החירות יהי
ואחלים לך מול - טוב להגלי יובל השישים שלך. היתה במשך שנים רבות שתוכה לחיות עד מאה ועשרים שנה בנחת אושר עם כל בני משפחתך בישראל ושתהיה מורה דרך לעם בהנשמתו את קבוץ הגלויות.

הועד המרכזי וועדי הסניפים
של הציונים הכלליים בצרפת

מערכת ציוניסטישע בלעטער

צום 60-טן געבורטס-טאג פון גרויסן ציוניסטישן מנהיג

ד"ר עמנואל ניומאן

אבא הלל סילווער - אין יענע אורלדיקע טעג...

הרב הלל סילווער איז געבוירן געווארן אין דער שטאט נוישטאט, ליטע, אין יאר 1893. אין 1902 איז ער מיט די עלטערן געקומען קיין ניו-יארק. שוין אלס יונגל צייכט ער זיך אויס אין יוגנט - קלוב א.ג. פון ד"ר "הערצל". ער ווערט דער אָנפירער פון קלוב און דערנאך - דער אָנפירער פון די סטודענטן אין סניטניגא-אוי - ווערדישע, ווו ער שטודירט. ער לערנט גלייכצייטיק אין דער אוני-ווערסיטעט-ישיבה פון חכמת יש-ראל און ענדקט ביידע הויכע לערן-אונטערשולס אין יאר 1915.

צוויי יאר איז ער רב אין א קליין שטעטל און דא ווערט ער איינגעלאדן אלס ראביי פון גרויסן סעמפל אין קליולאנד. אין דא-זיין גרעסטן רעפאָרם-סעמפל אין גאנץ אמעריקע איז ער ראביי ביוו היינסקין טאָג.

די סעטיקס פון ד"ר סילווער אויפן אמעריקאנער באָדן איז אַ פאַרשידנאָרטיקע און פילפאַרבי-קע. ער איז אַקטיוו אין צענטראל-ראַט פון די אמעריקאנער רבנים, אין פאַרבאָד פון קהלות און אין דער לייטונג פון דער אוניווערסי-טעטי-ישיבה, וועלכע ער האָט גע-ענדיקט. ער שטייט בראש פון דער סאַציאַל-געזעלשאַפֿטלעכער סעטי-קייט פון ייִדישן ישוב אין קליין-לאַנד. ער ווירדמסעט ייִטער פיל כוח דער דערציאונג פון יונגן ייִדישן דור און גלייכצייטיק געפינט ער אויך צייט צו פאַרנעמען זיך מיט די ענינים פון אמעריקאנער לעבן בכלל. אזוי איז ער, למשל, געווען דער איינציגסטער פון ערשטן גע-זען וועגן אונטערשייד צווישן פאַר-רעסעסלאַזע, וואָס איז בשעתו אַן ערשטער געוואָרן דורכאָם שטאַט אַהאַץ. אויך די באַקאַנטע גע-זעצן, וואָס רעגולירן די פראַגע פון קינדער-אַרבעט, זענען אָנגענומען געוואָרן אונטער זיין דירעקטער השפעה.

אין דער צייט פון ערשטן וועלט-קריג איז ער דורך דער אמעריקאַ-נער רעגירונג דעלעגירט געוואָרן קיין פראַנקרײַך מיט אַן אָפּציע - לער מיטע און האָט באַקומען מצד פראַנקרײַך א הויכע אויס-צייכנונג פאר זיין ארבעט.

ד"ר סילווער האָט זיך באַטיי-ליקט אין אַ גרעסערער צאָל צו ציוניסטישע קאָנגרעסן, צוציענדיק די

ד"ר א.ה. סילווער האלט זיין היסטארישע רעדע אויף דער זיצונג פון די פארייניקטע נאציעס - אין פלאשינג מעדא (ניו-יארק), די דאזיקע רעדע האָט געהאַט אַ דעצידידירטע השפעה אויף די דעלעגאַטן...

אַלגעמיינע אויפמערקזאַמקייט מיט זיינע ארויסטריטן און פאַר-שלאָגן. בעתו קאָנגרעס פון יאר 1921 האָט ער געהערט צו די וויכ-טיקסטע פאַרשטייער פון דער בראנדייט-מאַק-גרופע און פון דע-מאָלט אָן וואָקסט זיין איינפלוס און אָנזעט אין דער ציוניסטישער באַוועגונג. א ריי יאָרן האָט ער פאַרנומען דעם פרעזידענט-אַמט פון דער אמעריקאנער ציוניסטי-שער אָרגאַניזאַציע - אין יענער צייט האָט די זי. א. א. זיך געפון-ען אין קולמיאַציע פונקט פון איר כוח און באדייטונג. ד"ר סיל-ווער איז געווען פרעזידענט פון אַ מעריקאנער ציוניסטישן ראַט און אויך פאַרזיצער פון דער ייִדישער אַגענץ אין אמעריקע. ער האָט פאַרלאָזן די דאָזיקע איז רעזול-טאַט פון די באַקאַנטע רייבונגען.

ד"ר סילווער געהערט צו די גלענצנדיקסטע אָראַטאָרן פון אונזער דור. ער שרעט אַרויס אויך אין העברעאיש, אָבער באַזונדערס איבערצייגנדיק איז ער אין ענג-ליש. ער איז דער מחבר פון אַ ריי ביכער (אין ענגליש), "דער מש"י-חישער געדאַנק בייס פאַלג ישי-ראל, אין די אַמאָליקע צייטן", "דעמאָקראַטישע פרינציפן אין דער ייִדישער געשיכטע", "די גע-לייג אין אַ וועלט, וואָס ענדערט זיך כסדר", "דער וועלט-קריזיס און די ווידער-אויפֿלעבונג פון ישי-ראל". ד"ר סילווער פאַררעפּרע-זענט זיינע אָרטיקלען - אין הע-ברעאיש - אין "הדואר" און "הב-קר".

פון וועלכן זי וועט זיך שוין נישט אויסהויבן.

ד"ר סילווער און זיינע נאָענטע מיטאַרבעטער האָבן געשעפֿט דעמאָלט זייער מאַראַלישן כוח פון דער טיפער איבערצייגונג, אַז עס איז נישטאָ קיין סתירה צווישן די ציוניסטישע שטרעבונגען און די אַמעריקאַנער אינטערעסן אין נאָענטן מזרח. אדר-בא, זיי האָבן גאָר געגלויבט, אַז דאָס שאַפן אַ ייִדישע דעמאָקראַטישע מדינה איז אַן איינציג אַנטשפּרעכט פול-שטענדיק די שטענדיגע אַמעריקאַנער טראַדיציעס און גלייכצייטיק וועט דאָס נאָך פאַרשטאַרקן דעם נאָענטן מזרח און אַרויסשטעלן די נייע ייִדי-שע מדינה אלס אַ פאַר-פאַסטן און מיסטער פון אַ מאַדערנער, דעמאָקרא-טישער קולטור און אָרדנונג, אַן ער-לעכע צו דער אַמעריקאַנער.

די דאָזיקע הילוקי-דעות האָבן גע-רע געווען שאַרפע רייבונגען אין אַמעריקאַנער ציוניזם און אַ קאמף צווישן ד"ר סילווער און זיינע קעג-נער, וואָס האָט געהאַט אַן אַפּפּלאַנג אין דער וועלט. דער דאָזיקער קאמף איז איינגעלאָרן געווען אַן אַפּשייטלונג פון אומפאַרשטיינדלעכע געדאַנקלע-כער דויערט צווישן די אלטע פּאַליטי-שע שיטות און דעם נייעם צוגאַנג, צווישן די קאָנסערוואַטיווע פרינציפן און נייע אויפֿפאַסטונגען - סיי אין פאָר און סיי אין גלח.

ווען עס איז אויפגעקומען די אויס-זיכט אויף אַ ווירקזאַמער אַריינמי-שונג פון יענער זייט ים איז זי אויפגע-נומען געוואָרן מיט געמיינטע געפילן: מען האָט פאַרשטאַנען, וויפיל אַנטווי-שונגען און געפאַרן דאָס קאָן גורם זיין. די אַמעריקאַנער ייִדן, וואָס די ציוניסטן האָבן געבילדעט זייער מער-הייט, האָבן, אמת, געגלויבט אין זיי-ערע פּעאָליטישן און מעגלעכקייטן צו קענען ווירקן אויפֿן גאנצן פון דער אַמעריקאַנער פּאַליטיק. דערווייל און אויסגעקומען, אַז זיי קענען גיטע-מער מון ווי פּראָטעסטירן קעגן דער ענגלישער פּאַליטיק, שיקנדיק דעלע-נאציעס קיין וואַשינגטאָן מיט מעמא-ראַדומס און צוריקקומענדיק מיט ליידיקע הענט.

ווי עס האָבן אָבער אַרויסגעוויזן די ווייטערדיקע געשעענישן, איז סיל-ווער געווען גערעכט, ווען ער האָט פאַרויסגעזען און אונטערגעשטראָכן עס מיט דער נאָנצער קראפט, אַז דאָס די שטעלונג פון אַמעריקע און נישט פון ענגלאַנד, וועט זיין די, וואָס וועט ווירקן די לעצטע און וועט זיין דע-צי-דירנדיק. ער האָט גערופן צונויפֿע-זאַמלען אלע כוחות און אָנווענדן אלע מיטלען, כדי צו דערפירן צו אַן ענדע-רונג אין דער אַמעריקאַנער אויסער-פּאַליטיק (וועלכע האָט אין דער שטיל מיטגעאַרבעט מיט ענגלאַנד!) ביז זי וועט אנהויבן אַפּציעל אונטערגע-זיטיצן און וועט זיך אַרוינמישן מיטן צוועק גורם צו זיין אַ פּראָציוניסטי-שע לייזונג פון דער ארץ-ישראל-פרא-גע.

הילוקי-דעות פון אויבן און אינערן

די היסטאריע אין די דירעקטע טעטיקייט פון ד"ר סילווער, וואָס ער האָט גענומען דורכפירן מיט דער כא-ראַקטעריסטישער פאַר אים קראפט און קאנסעקוענץ, האָט אים גע-שטעלט אין אַן אַפּגענעם קאנפליקט מיט די וויכטיקסטע פאַקטאָרן, וועלכע ווירקן אין אַמעריקאַנער פּאַליטישן לעבן: מיט די רעפּרעזענטאַטן פון פּעטראָל-אינדוסטריעס, מיט די בלאַנד-זשענעריקע ליבעראַלן, מיטן סטייטס-דעפּאַרטאַמענט און לכוּף - מיטן ווייסן הויז גופא.

גלייכצייטיק איז ער אַרײַן אין אַ שאַרפן כּסדר מיט די ייִדישע פירער, דער עיקר - מיט די ציוניסטישע אַנפירער, וועלכע האָבן מיט ציטער אויפֿגענימען זיין אַנגריף קעגן דער שטעלונג פון דער אַמעריקאַנער פאַ-ליטיק און די ייִדישע פירער האָבן גע-האַלטן פאַר זייער חוב אַרויסצוטרעטן מיט קריטיק קעגן ד"ר סילווערס "נישט פאַראַנטוואָרטלעכע האַנד-לונג", וואָס קאָן נאָך דערפירן די ציר-ניכטישע באַוועגונג צו אַ דורכפאַל-

אין איינער פון די דעצידידירטע תקופות אין פאליטישן ציוניזם, איז אבא הלל סילווער און זיין השפעה אויפן פאלק און זיין גורל, איז געווארן א שטיק פון אונזער געשיכטע. אן אים וואלט די באוועגונג זיך אפשר אראפ-געקויקלט טיפער און טיפער און זי וואלט מעגלעך, פארלוירן איר גרויסע היסטארישע געלעגנהייט, וואס די צייט האט איר צוגעשפילט. אָבער צום גליק האט דער ציוניזם אויסגענוצט זיינע גרויסע פּעאָליטישן און זיין מעכטיקע קראפט פון פירערשאפט, וועלכע זיך נען אין יענעם היסטארישן מאמענט אַמנויטקסטן געווען.

אין יאר 1943, בשעת די באווע-גונג האט דורכגעמאַכט די פינצטער-סטע און שווערסטע מאָמענטן, איז ד"ר סילווער גערופן געוואָרן צו דער אַנפירערשאַפט. אין אַט דער צייט איז די באַוועגונג געווען ווי אַ פּאַרטיטיק טע, אַרומגערינגלט מיט שונאים, אַן מעכטיק אין פּאַליטישן זין. אין לאַנד דאָן איז דאָס, "ווייסע בוך" געווען אַ חוק ולא יעבירה, און אין ישראל איז דער ישוב געשטאַנען עלענדר און איינ-זאם קעגן די אַראַבער און ענגלאַנדער - כמעט קעגן דער גאַנצער וועלט. פון קיין שום זייט האָט זיך נישט בא-ווירן קיין פונט פון האַפּענונג און איינ-קיין אַרט האָט מען נישט געזען דעם פּאַליטישן אַנטפאַרפונקט, כדי צו צוברעכן די פאַרלויפֿעריקייט און א-רויסרייסן זיך פון דער איינזאַמקייט. אַמעריקע, דער איינציגער כח, וואָס האָט געקענט ענדערן דעם דאָזי-קן צושטאַנד, איז צו יענער צייט גע-ווען גרינגליכטיק. נאכמער, זי האָט א-פילו פון צייט צו צייט געמאַכט פאַר-שידענע שטערונגען, און דאָס אויף אַ גאָר שפירטוויקן אויפֿן, וואַשינג-טאָן האָט געפירט אַ מאַדנע אָבער גע-שיקטע טאַקטיק. דער סטייטס-דע-פּאַרטאַמענט האָט זיך אויסבאַהאַלטן אונטער דעם ברייטישן קאָלאָניע-מי-ניסטערום; אין דער וועלטער צייט פלעגט דאָס ווייסע הויז אינספּירירן דערקלערונגען, וועלכע האָבן סכור-מרשט אַרויסגעוויזן אַ גוטן ווילן, א-בער אין דער אמתן האָבן זיי נאָר נישט געזאָגט און גאַרנישט געזע-זאָגט. עס איז דעריבער נישטאָ וואָס זיך צו ווונדערן, וואָס די אַפּציעלע ציוניסטישע אַנפירערשאַפט איז גע-ווען פאַר אַ פירנדלעכער און פּיינלי-לעכער צוואַנגענאַרבעט מיט די ענג-לענדער, און ספּעציעל מיט טשער-שילן - געמענדיק אין אַכט זיין פּער-זענלעכע סימפּאַטיע צום ציוניזם, און זיינע אַנצוהענגענישן וועגן דעם, וואָס ער טראכט צו טאן נאך דער מלחמה.

אויסצוגן פון אַ גרעסערער ארבעט

שטענדיג איז ביים ד"ר סילווער אַנט-שטאַנען דער געדאַנק צו עפענען אַ "צווייטן פראָנט" - אין אַמעריקע... און דאָן איז געקומען נאָך איין אומגעווענער וויכטיקער שריט: ד"ר סילווער האָט געבראַכן די ציוניסטי-שע טראַדיציע צו שטיצן זיך בלויז אויף איין פאַרטיי אין אַמעריקע. ער האָט זיך געווענדעט צו ביידע אַמע-ריקאַנער פאַרטייען און געוויסט ווי אזוי איסצונוצן איין פאַרטיי - לנבי דער צווייטער און אזויארום צו דערהייבן די אונטערשטיצונג פון ביידע. דאָס איז געווען אַ פּוילשטענ-דיק נייע מאַטריק אין דער ייִדישער פּאַליטיק, אַ טאַקטיק, וואָס האָט גע-בראַכט געוואַלטיקע נוצן דער זאך פון ציוניזם.

ד"ר סילווער האָט באוויזן אויך אַרײַנצופירן אויף דער אַרענע נאָך איין פאַקטאָר: ער האָט דראַמאַטי-זירט דעם קאמף ארום ארץ-ישראל, פאַראינטערעסירט מיטן דאָזיקן קאמף די ברייטע אַמעריקאַנער עפנט-לעכקייט - די ייִדישע און נישט-ייִדישע - און דערמיט האָט ער גור-דעם געוואָלט זאָל אויסגעצייכט ווערן א דרוק אויף דער רעגירונג.

כדי צו אַרײַן ברייט פאַרמאָסטנע אַק- (סוף אויף זייט 1)

נעבן צו ענדערן די פּאַליטיק פון "ווייסן הויז" לכבי דעם ציוניזם. דערנאָכט האָט ער דאָס אַ דאָנק דעם ווייסן בליק, וואָס האָט אים דערמאָנטלעכט ריכטיק אַפּצושאַצן די כוחות - פאַרלעגטענישן נישט בלויז אין געגעבענעם מאַמענט, נאָר אויך אין זייער צוקונפטיקער אַנטוויקלונג. ער האָט עס אויך דערהייבט אַ דאָנק זיין עקסטרעמדיקער און קאנסעקוענץ-טער קאמפאַניע, וואָס האָט זיך נישט אָפּגעשטעלט פאַר קיין שום כּושיאל און דורכגעבראַכן יעדע שוועריקייט.

ער איז אַרויס פון דער הנחה, אַז מען טאָר מער נישט וואַרטן דערויף, דאָס ענגלאַנד זאָל זיך אומקערן צו איר פּרינציפלעכער, צום ציוניזם פאַר ליטיק, נאָר באווייזן די געשעענישן דורכן אויסנוצן דעם אַמעריקאַנער כוח. ער האָט דער ערשטער פאַר-שטאַנען, אַז אַמעריקע וועט נאָך ביק-רוב אויסוואַקסן צו דער שטאַרקסט-טער מדינה אין דער וועלט, פון וועל-כער אויך ענגלאַנד וועט אלץ מער זיין אַפהענגיק. ער האָט אויך דער ערשטער פאַרויסגעזען, אַז די ארץ-ישראל-פראגע וועט נישט געלייזט ווערן אויפן אַרט, אין א"י גופא - און דורכן ייִדישן ישוב אליין.

געמענדיק אין אַכט די אלע אימ-

ד"ר סילווער קערט זיך אום מיט פאַרגרעסערטע פורמאנטן

די אינערלעכע רייבונגען צווישן דעם ד"ר סילווער צו פאַרלאָזן ביים סוף פון 1944 די אַנפירונג פון ציוניזם - טיטן ראט. עס אַנטשטייט אָבער צו-ליב דעם אזא שטורעם אין דער ייִדיש אַמעריקאַנער עפנטלעכקייט, אַז ער ווערט גלייך צוריקגערופן און קערט זיך טאַקע אום צו דער אר-בעט. ד"ר סילווערס צוריקערן זיך ווערט צוגעאייגלט צוליב די אויפ-טרייבנדיקע אַנטדעקונגען, וואָס בא-ווירן ווי ווייט מען איז אין "די הויז כע פּענסטער" פון וואַשינגטאָן גרויס צו פאַראַלט די פייערלעכע הבטחות, וועלכע זענען געמאַכט געוואָרן די ייִדן און זיי מען וועט זיך נאָך נישט וואַקלען מקריב צו זיין דעם ציוניזם, כדי לויכטער צו קאנען פירן געחיימט פאַרהאַנדלונגען מיט אַראַבישע הער-שער. די פּאַליטישע אַפּשאַצונגען פון ד"ר סילווער באַקומען אַ נייע בא-דעכטיקונג און דאָס פאַרשטאַרקט זיין מאַראַלישן כוח און זיין אָנזען אין מאַמענט, ווען ער טרעט צו צום דעצידידירטן קאמף.

און דעם דאָזיקן קאמף האָט ער נעמענדיק אַ באַט זיך אים איינגע-

אנא הלל סילווער - אין יענע גורלדיקע טעג...

(109 וו 2 זייט)

ציע דורכצופירן איז נויטיק געווען צו פארוואנדלען די ציוניסטישע בא-וועגונג אין אמעריקע — ממש אין איין נאכט — נישט בלויז אין א פא-ליטישע באוועגונג, נאר אין א פא-ליטישן כוח מיט אן אנוועזן און מיט א דעצידירענדיקער השפעה.

און דאס אלץ האט ד"ר סילווער באוויזן צו רעאליזירן מיטן כוח פון זיין אייזערנעם ווילן, מיטן טיפסטן גלויבן אין דער גערעכטיקייט פון זיין געראנגל און אין דער ריכטיקייט פון זיין וועג.

דער וויכוח ארום חלוקה-פלאן

א צווייט שטורעמדיק קאפיטל האט ד"ר סילווער דורכגעלעבט אין דער צייט פון קאנפליקט ארום חלוקה-פלאן פון זומער 1946. אין גרונט גענומען האט ער זיך נישט קעגננע-שטעלט דעם חלוקה-פלאן אלס פשרה-אויסוועג, וואס האט סוף-כל-סוף יא געקאנט אקצעפטירט ווערן. אבער מיט דער גאנצער קראפט איז ער ארויסגעטרעטן קעגן דעם טאק-טישן פעלער פון פארלייגן אזא שונא אונזערן, ווי בעווייזן איז געווען, א פלאן, וואס איז אייגנטלעך געווען „אונזער חיינוס“, פון וועלכן מען האט שוין נישט געקאנט גארנישט אפטרעטן. „בעווייזן וועט מען מיט קיין נאכגיבליקייט פון אונזער צד נישט געוויינען“ — האט ד"ר סילווער געמענהט — „איר וועט אים פארלייגן די חלוקה און אט דער פשרה-אויס-וועג וועט דורך אים אנערקענט פאר א מאקסימאליסטישער פאדערונג!“.

די ווייטערדיקע געשעענישן האבן טאקע פולשטענדיק באשטעטיקט די ריכטיקייט און באגרינדעטקייט פון ד"ר סילווערס דעמאקסדיקער וואג-נונג.

נאך צוויי פערזענלעכע געשפערעכן מיט בעווייזן האט ד"ר סילווער אינ-גאנצן פארלוירן די האפנונג, אז די פלאמאטישע אונטערהאנדלונגען מיט ענגלאנד קאנען ברענגען א רעזול-טאט און ער טרעט ארויס אויפן ציו-ניסטישן קאנגרעס פון יאר 1946 מיט דער פאדערונג קעגנצושטעלן זיך דער ענגלישער פאליטיק מיט אלע מיטלען — אפילו פיזישע. ער ווערט פארשריגן אלס „עקסטרעמיסט און פארטיידיקער פון טעראריזם“. די אפיציעלע ציוניסטישע לייטונג גייט ווייטער אויפן וועג פון דיפלאמאטי-שע אינטערווענצן, אבער דער משא ומתן צווישן דער יידישער אנגעזין און בעווייזן ענדיקט זיך אין אנהויב פון יאר 1947 מיט א פולשטענדיקן דורכפאל. דאקעגן די פאליטיק פון פאליטישן און פיזישן ווידערשטאנד קעגן ענגלאנד — דערפירט ענדלעך צום געוויינטלעכעם רעזולטאט.

ד"ר סילווער אלס פאר-שטייער פון ישראל אין דער „אנו“

ווען בעווייזן האט איבערגעגעבן די א"י-פראגע דער „אנו“, האפנדיק, אז דער ציוניזם וועט ביים דאזיקן סנהדרין לידן א מפלה, האט ד"ר סילווער גענומען אויף זיך די געוואל-טיקע אחריות אָנצופירן מיט די יידי-שע און פרא-יידישע כוחות און צו דערגרייכן אן אָננעמבארן פסק-דין. ער ווארפט זיך אין קאמף מיט בא-גייטן התלהבות.

ווידער איז ער ארויסגעקומען מיטן געדאנק, אז דער שליסל פון דער לא-גע עפינט זיך נאך אין וואשינגטאן. און ווידער האט ער מאביליזירט די עפנטלעכע מיינונג און האט אויסגע-נוצט יעדע מעגלעכקייט, יעדן קאנ-טאקט און יעדע השפעה, כדי דורכ-צוברעכן די פיינטלעכע באציאונג, וואס האט נאך אלץ געהערשט אין סטייטס-דעפארטאמענט. ער האט ביי די דעצידירענדיקע פאקטארן פון ווא-שינגטאן געפאדערט נישט אזוי ווייט א פארמעלע אונטערשטיצונג פון יידישן צד, נאר אן אקטיווע און וויר-קנדיקע טעטיקייט מיטן צוועק צו דע-ראבערן די שטימען פון די מדינות, וואס האבן זיך נאך געוואקלט. אויפן פעלקער-פארום, ווי אויף

עפנטלעכע טריבונעס, אין פריז — טע געשפערעכן מיט איינפלוסרייכע דיפלאמאטן און אין אונטערהאנד-לונגען מיט פאליטיקער — אומעטום איז ד"ר סילווערס שטעלונג געווען דיזעלביסע: די שטעלונג פון אונט-עלעגאנטיק, פון וועלכע ער און דאס יידישע פאלק קאנען נישט אפטרעטן. עס איז נאך מסתמא צו פרי צו אנטפלעקן, וואס עס האט זיך אלץ אין יענער צייט אפגעשפילט הינטער די קוליסן. ווען עס וועט דערציילט ווערן דער גאנצער אמת, וועלן אלע זיך איבערצייגן, אז אין מאמענט, ווען פיל אנפירער האבן זיך שוין אונטערגעגעבן, איז ד"ר סילווער קיינמאל נישט אפגעטרעטן. ער האט זיך נישט דערשראקן פאר דראָאונגען אין יענע גורלדיקע טעג, ווען עס האט זיך געווייגן אויף דער וואגשאל דאס אנטשטיין פון דער יידישער מדינה.

בן-גוריון האט זיך געפונען אין תל אביב און סילווער אין וואשינג-טאן.

טאן. דער מהלך צווישן זיי האט בא-טראפן א 10 טויזנט קילאמעטער. די דאזיקע צוויי מענטשן האט אפגע-טיילט נישט בלויז דער געאגראפ-שער מהלך. נישט געקוקט אבער, אויף די אונטערשידן צווישן זיי, וואס פלעגן בולט ארויסקומען פון צייט צו צייט, זענען זיי אין יענעם מאמענט געווען געאייניקט אין גייסט ביז די טאמע סיפענישן פון זייערע גשחות. דער קעמפנדיקער פאליטי-קער און דער ווירקזאמער מנהיג — איינער האט געשטארקט די אנט-שלאסנקייט און עקשנות פון צווייטן. די אנטשלאסנקייט, דעצידירנקייט און דרייסטקייט פון ביידע האבן דערפירט צום ענדגילטיקן באשלוס. די ישראל-מדינה איז געווארן פרא-קלאמירט און באלד איז זי אנער-קענט געווארן דורך די פארייניקטע שטאטן און דורך סאוויעט-רוסלאנד. דער היסטארישער פאליטישער גע-ראנגל האט זיך פארענדיקט מיט א נצחון.

